

Mohammed, Mesagerul lui Allah (صلى الله عليه وسلم)

محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم باللغة الرومانية

'Abd Ar-Rahman bin 'Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Traducere:

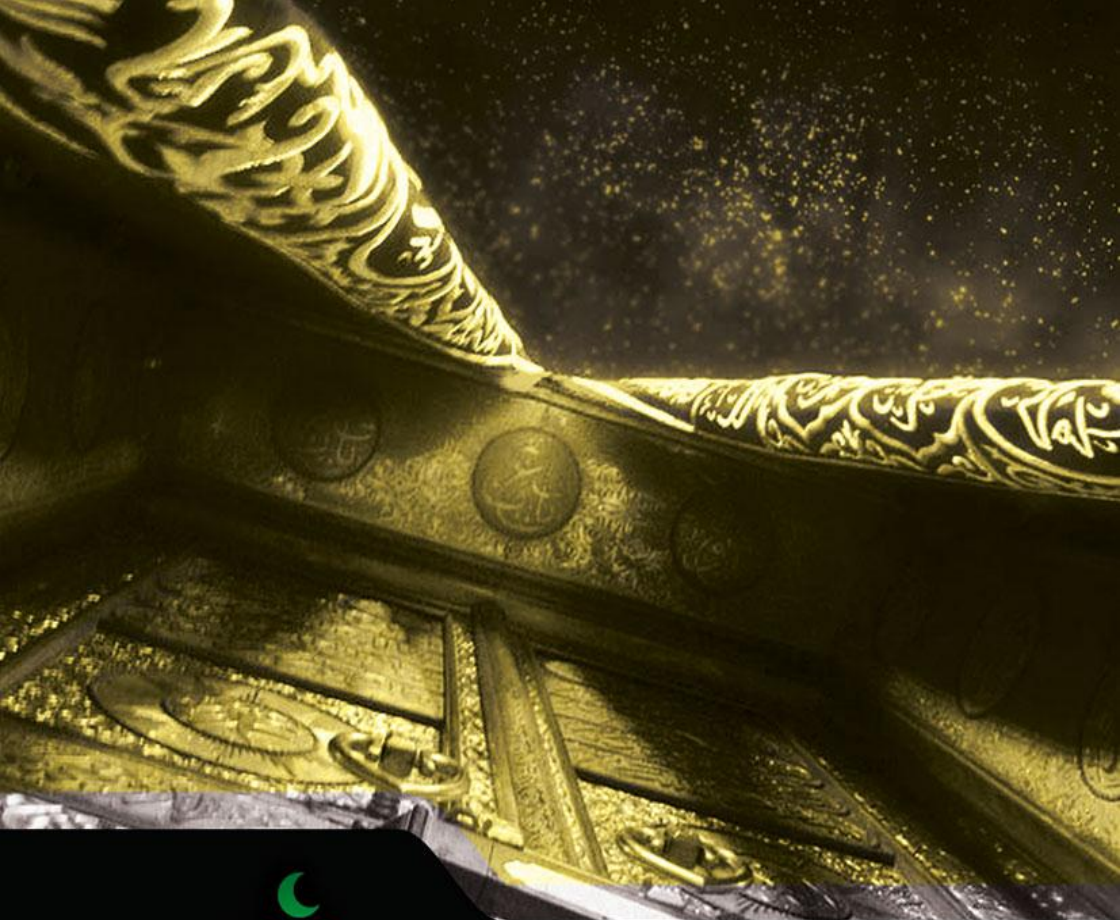
**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Mioara Ghinia

Revizuire:

Alina Luminița Crăciun & Mariam Oana & Zainab Al-Astal

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

*În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)*

Introducere

*Toată slava I se cuvine lui Allah Preaînaltul și binecuvântările
lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei
sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează
Calea sa cea Dreaptă!*

***Atunci** când se discută despre Profetul Mohammed
(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), trebuie să se
țină cont de faptul că se vorbește despre cea mai măreață
personalitate din istorie. Aceasta nu este o pretindere
nefondată, pentru că persoana care citește biografia sa și află
despre manierele și codul său moral, lăsând deoparte
prejudecățile religioase și orientările personale, va ajunge cu
siguranță la aceeași concluzie la care au ajuns și mulți
nemusulmani corecți și imparțiali.*

*Profesorul Hasan ‘Ali (Allah să aibă milă de el!) a
relatat în revista sa, „Nur al-Islam”, că un prieten brahman i-a
spus odată:*

*„Eu recunosc și consider că Mesagerul islamului este cel
mai important și desăvârșit om din lume.” Profesorul l-a
întrebat: „De ce îl consideri astfel?” El a răspuns: „Nimeni nu
a avut vreodată caracteristicile, noblețea și manierele pe care*

le-a avut Mesagerul islamului. El a fost regele sub conducerea căruia s-a unit întreaga Peninsulă Arabică și, cu toate acestea, era un om umil. Considera că toată puterea Îi aparține numai lui Allah.”

Deși primea în mod constant cămile încărcate cu bogății imense, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a trăit în sărăcie și nevoi, trecând zile întregi fără ca focul să fie aprins pentru gătit în casa lui. Era un lider de seamă, conducând grupuri restrânse de oameni în lupte împotriva a mii de soldați bine-înarmați și, cu toate acestea, învingându-i. Iubea tratatele de pace și le semna cu inima hotărâtă, chiar dacă avea alături mii de companioni curajoși, care se confruntau cu inamicii, fără a-i interesa numărul acestora și fără a simți nici cea mai mică teamă. Cu toate acestea, Profetul (Pacea și binecuvântarea asupra sa!) era blând, milos și nu iubea vărsarea de sânge. Era profund interesat de problemele Peninsulei Arabice însă, în același timp, nu neglija nici problemele familiei sale, nici pe cele ale săracilor și ale celor aflați în nevoie. Era interesat să îi călăuzească pe cei care Îl uitaseră pe Creatorul lor. În general, era o persoană interesată de binele și de prosperitatea omenirii și nu își dorea să acumuleze bogății lumești. Se dedica adorării lui Allah Preaînaltul și iubea să facă fapte care Îl mulțumeau. Nu s-a răzbunat niciodată din motive personale. Mai mult decât atât, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga pentru binele dușmanilor săi, însă, în același timp, îi avertiza în mod constant de Pedepsa lui Allah Cel Atotputernic.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un ascet în ceea ce privește chestiunile

lumești, iar nopțile și le petrecea în adorarea lui Allah Preaînaltul. A fost un soldat curajos, care a cucerit mai multe popoare, dar, în același timp, era un Profet fără păcate, care dormea pe un covoraș de paie. Am putea să îl numim Sultanul arabilor sau Regele Peninsulei arabice și, cu toate acestea, familia lui trăia o viață simplă și plină de nevoi, chiar și atunci când averea musulmanilor se afla pe mâna lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) împărțea bogățiile între cei săraci, în timp ce fiica lui, Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!), i se plângea de munca grea pe care trebuia să o facă singură – piatra cu care măcina și ulciorul pe care îl folosea pentru a aduce apă lăsau urme adânci pe mâinile ei... El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu i-a dat fiicei lui sclavul pe care i-l ceruse, ci, în schimb, a învățat-o câteva suplicații.

Atunci când a intrat în casa Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!), care era companionul său, nu a văzut nimic altceva în afară de un covoraș de paie pe care stătea Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și care îi lăsa urme pe corp. Singurele alimente care se aflau în casa lui erau un sa’a de orz într-un vas și un burduf de piele cu apă, agățat pe perete – aceasta era tot ceea ce deținea Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în timp ce jumătate dintre arabi se aflau sub comanda sa. Atunci când ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a văzut aceste lucruri, nu s-a putut abține și ochii i s-au umplut de lacrimi.

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat: „De ce plângi, o, Ibn Khattāb (‘Omar)?” El (Allah să fie mulțumit de el!) i-a răspuns: „O, Profet al lui Allah, cum să nu plâng? Acest covoraș a lăsat urme pe trupul tău și aceasta este tot ceea ce deții, în timp ce Chosroe și Cezar trăiesc în belșug!” Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „O, Ibn Khattāb (‘Omar), nu te bucură să afli că aceste lucruri sunt pentru noi în Viața de Apoi și pentru ei în această viață?”

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a verificat trupele înainte de cucerirea Meccăi, Abu Sufiyan și Al-‘Abbas (Allah să fie mulțumit de ei!), unchiul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), se uitau la drapelul armatei musulmane. În acel moment, Abu Sufiyan nu era musulman. El (Allah să fie mulțumit de el!) a fost surprins de numărul impresionant al musulmanilor care se îndreptau către Mecca. Nimeni nu putea să-i oprească și nimic nu putea sta în drumul lor.

Abu Sufiyan i-a spus apoi lui Al-‘Abbas (Allah să fie mulțumit de ei!): „O, ‘Abbas, nepotul tău a devenit un rege mareț!”, iar el a răspuns: „Acesta nu este un regat, ci, mai degrabă, Profeția și Mesajul islamului.”

Încă de pe vremea când era creștin, A’dy At-Ta’iy, fiul lui Hatim At-Ta’iy, care era un model de generozitate, a luat parte la reuniunile cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Când a văzut modul în care companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!) îl lăudau și îl respectau pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a fost nedumerit. S-a întrebat dacă era un rege sau

un Mesager al lui Allah. În timp ce reflecta asupra acestui fapt, o femeie săracă din Medina a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: „Aș vrea să-ți spun un secret.” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat-o: „Pe care stradă a Medinei vrei să ne întâlnim?” Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a plecat cu femeia săracă și a ascultat ce a avea de spus. Atunci când A'dy (Allah să fie mulțumit de el!) a văzut smerenia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a înțeles care este adevărul, a renunțat la crucile pe care le purta și a devenit musulman.

Vom menționa, în cele ce urmează, unele afirmații ale unor orientaliști cu privire la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Noi, ca musulmani, credem cu tărie în Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și în Mesajul său și, drept urmare, nu avem nevoie de aceste cuvinte pentru a ne convinge de acest fapt. Menționăm aceste afirmații pentru următoarele motive:

a. pentru ca unii așa-zisi musulmani, care nu știu nimic despre islam, în afară de numele acestuia, și care nu urmează calea și învățăturile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), să vadă ce spun nemusulmanii cu privire la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!), cu speranța ca acesta să fie un impuls pentru ca ei să se întoarcă cu sinceritate către religia lor.

b. pentru ca nemusulmanii să citească și să cunoască cine este cu adevărat acest Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) din afirmațiile semenilor lor, care vorbesc aceeași limbă, pentru ca astfel să fie călăuziți către islam, cu

speranța ca acesta să fie un nou început pentru cunoașterea acestei religii mărețe.

Le cer tuturor cititorilor să nu aibă idei preconcepute atunci când caută adevărul și să gândească în mod independent cu mintea pe care le-a dăruit-o Allah Călăuzitorul, fără a urma orbește alte persoane, pentru a putea distinge adevărul de minciună și ceea ce este corect de ceea ce este greșit. Îl rog pe Allah să le deschidă inimile pentru a accepta adevărul și să le arate Cea cea Dreaptă, inspirându-i să o urmeze!

'Abd Ar-Rahman bin 'Abd Al-Karim Ash-Shaha

WWW.ISLAMLAND.COM

Cine este Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

Genealogia sa

El este Abu al-Qasim (tatăl lui Qasim) Mohammed, fiul lui ‘Abd Allah, fiul lui ‘Abd al-Muttalib. Genealogia sa merge înapoi până la tribul lui Adnan, fiul lui Ismael (Profetul lui Allah, fiul lui Avraam – Pacea fie asupra lor!). Mama lui a fost Aminah, fiica lui Wahb.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Într-adevăr, Allah l-a ales pe Kinanah dintre copiii lui Ismael, și l-a ales pe Quraiș dintre Kinanah, și l-a ales pe Hashim dintre Quraiș, și m-a ales pe mine dintre Banu Hashim.” [Muslim]

Astfel, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a avut cea mai nobilă genealogie de pe Pământ. Chiar și dușmanii săi au confirmat acest fapt, așa cum a făcut Abu Sufiyan (Allah să fie mulțumit de el!), care a fost un dușman aprig al islamului înainte de a deveni musulman, în fața lui Heraclius, împăratul Imperiului Bizantin (610- 641).

‘Abd Allah ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!), nepotul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a relatat că:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a scris lui Caesar, invitându-l la islam, și i-a trimis scrisoarea prin intermediul lui Dihya al-

Kalbi, căruia Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a poruncit să o înmâneze guvernatorului din Busra, care să i-o dea mai departe lui Caesar.

Caesar, pentru a-și arăta recunoștința față de Allah, a mers din Hims până în Ierusalim, atunci când Allah i-a oferit victoria asupra forțelor persane. Atunci când scrisoarea Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ajuns la Caesar, acesta a spus, după ce a citit-o: «Căutați-mi pe cineva din poporul său (arabii din tribul Quraiș), dacă este aici, să-l întreb despre Mesagerul lui Allah!» În acel timp, Abu Sufiyan ibn Harb se afla în Sham, împreună cu câțiva oameni din tribul Quraiș, care veniseră ca negustori, după ce fusese încheiat un armistițiu între Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și politeiștii din tribul Quraiș. Abu Sufiyan a spus:

«Trimisul lui Heraclius ne-a găsit undeva în Sham, așa că ne-a luat pe mine și pe însoțitorii mei la Ierusalim, unde am fost conduși în fața lui Caesar. L-am găsit în curtea sa regală, purtând o coroană, și era înconjurat de marii demnitari bizantini. El i-a cerut traducătorului său: „Întreabă-i care dintre ei este cea mai apropiată rudă a omului care pretinde că este Profet.”»

Abu Sufiyan a adăugat: «I-am răspuns: eu sunt cea mai apropiată rudă a lui.» El a întrebat: «Ce grad de rudenie aveți?» I-am răspuns: «El este vărul meu.» Cu excepția mea, nimeni din caravană nu mai era din tribul Abu Manaf. Caesar a spus: «Lasă-l să vină mai aproape.» Apoi, le-a poruncit însoțitorilor mei să stea în spatele meu,

aproape de umărul meu, și i-a cerut traducătorului său: «Spune-le însoțitorilor lui că am de gând să îl întreb pe acest om cu privire la cel care se pretinde a fi Profet. Dacă el minte, ei trebuie să îl contrazică imediat.»

Abu Sufiyan a adăugat: «(Jur) Pe Allah! Dacă nu ar fi fost rușinos ca însoțitorii mei să mă considere un mincinos, nu aș fi spus adevărul despre el atunci când am fost întreat. Dar am considerat că este rușinos să fiu numit mincinos de către companionii mei, așa că am spus adevărul.»

„I-a spus apoi traducătorului său: «Întreabă-l din ce fel de familie face parte.» Am răspuns: «Aparține unei familii nobile dintre noi.» El a întreat: «A mai pretins cineva același lucru, înainte de el?» Am răspuns: «Nu!» El a întreat: «Obişnuia să spună minciuni înainte să susțină acest lucru?» Am răspuns: «Nu.» El a întreat: «A fost vreunul dintre strămoșii săi rege?» I-am răspuns: «Nu.» El a întreat: «Îl urmează nobilii sau cei mai săraci?» I-am răspuns: «Cei săraci îl urmează.» El a întreat: «Numărul lor este în creștere sau descreștere (zi după zi)?» I-am răspuns: «Este în creștere.» El a întreat: «Este cineva dintre cei care au îmbrățișat religia lui care a devenit nemulțumit și a renunțat la religia lui?» I-am răspuns: «Nu.» El a întreat: «Își încalcă el promisiunile?» I-am răspuns: «Nu, dar acum am încheiat un armistițiu cu el și ne este teamă că ne poate trăda.»

Abu Sufiyan a adăugat: „«În afară de aceasta, împăratul nu mi-a mai dat o altă oportunitate să spun ceva împotriva lui.» Caesar a întreat apoi: «Ai luptat vreodată

împotriva lui?» I-am răspuns: «Da.» El a întrebat: «Care a fost rezultatul bătăliilor?» Am răspuns: «Uneori el a ieșit victorios, alteori noi.» El a întrebat: «Ce v-a poruncit să faceți?» I-am răspuns: «Ne-a poruncit să-L adorăm numai pe Allah, Unicul, să nu-I atribuim niciun partener în adorare și să renunțăm la ceea ce adorau predecesorii noștri. Ne-a poruncit să ne rugăm, să dăm caritate, să fim caști, să ne ținem promisiunile și să restituim ceea ce ne-a fost încredințat.» Când am spus acest lucru, Caesar i-a spus traducătorului său: «Spune-i: „Te-am întrebat despre genealogia lui și tu mi-ai spus că aparține unei familii nobile. De fapt, toți Mesagerii se trag din cele mai nobile familii ale poporului lor. Apoi te-am întrebat dacă a mai susținut cineva dintre voi același lucru și răspunsul tău a fost negativ. Dacă răspunsul ar fi fost pozitiv, aș fi crezut că acest om afirmă ceea ce au afirmat și cei de dinaintea lui. Când te-am întrebat dacă el a fost vreodată acuzat de minciună, răspunsul tău a fost negativ. Astfel, consider că o persoană care nu spune minciuni despre oameni nu ar fi spus minciuni despre Allah. Apoi, te-am întrebat dacă a fost vreun rege printre strămoșii săi. Răspunsul tău a fost negativ, iar dacă ar fi fost pozitiv, aș fi crezut că acest om își vrea înapoi împărăția. Când te-am întrebat dacă îl urmează cei bogați sau cei săraci, ai răspuns că sunt cei săraci cei care îl urmează. De fapt, așa au fost toți adepții Mesagerilor. Apoi te-am întrebat dacă numărul celor care îl urmează este în creștere sau descreștere. Tu mi-ai spus că numărul lor este în creștere. De fapt, aceasta este o consecință a credinței adevărate: crește până când aceasta este completă [în toate privințele]. Te-am întrebat dacă,

după ce a îmbrățișat religia lui, a existat cineva care a devenit nemulțumit și a renunțat la ea, iar răspunsul tău a fost negativ. De fapt, acesta este un semn al credinței adevărate, atunci când bucuria acesteia intră în inimă, nimeni nu este nemulțumit de ea. Te-am întrebat dacă el și-a încălcat vreodată promisiunile și mi-ai răspuns negativ. Așa sunt Mesagerii, ei niciodată nu-și încalcă promisiunile. Atunci când te-am întrebat dacă ai luptat împotriva lui și el împotriva ta, ai răspuns afirmativ, și ai spus că uneori el a fost victorios, iar alteori tu. Într-adevăr, astfel sunt supuși încercărilor Mesagerii, însă victoria finală este întotdeauna a lor. Apoi, te-am întrebat ce v-a poruncit. Tu ai răspuns că v-a poruncit să-L adorați numai pe Allah, Unicul, și să nu-I atribuiți parteneri în adorare, să renunțați la ceea ce predecesorii voștri au adorat, să faceți rugăciunea, să oferiți caritate, să spuneți adevărul, să fiți caști, să vă respectați promisiunile și să restituiți ceea ce v-a fost încredințat. Cu adevărat, acestea sunt calitățile unui Profet, despre care am știut (din Scripturile anterioare) că va apărea, însă nu știam că va fi dintre voi. Dacă este adevărat ceea ce spui, el va ocupa foarte curând pământul de sub picioarele mele, și dacă aș fi știut cu certitudine că îl apuc, aș fi alergat să-l întâlnesc și când aș fi ajuns la el, cu siguranță i-aș fi spălat picioarele.”»

Abu Sufiyan a adăugat: «Apoi, Caesar a cerut scrisoarea de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și aceasta a fost citită. Scria următoarele:

„În Numele lui Allah, Preamilostivul, Prea Îndurătorul. De la Mohammed, Mesagerul lui Allah, către Heraclius, împăratul Romei. Pacea fie asupra celui care urmează Călăuzirea. Te chem la islam. Acceptă islamul și te vei afla în siguranță. Allah îți va oferi răsplată dublă pentru aceasta. Dacă respingi chemarea, atunci vei purta păcatul pentru ceea ce s-a întâmplat cu adepții lui Arius.

«Spune [*o, Mohammed*]: „O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-*[le]*: «Mărturisiți [*cel puțin*] că noi suntem supuși!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Abu Sufiyan a adăugat: „Atunci când Heraclius și-a terminat discursul, s-au auzit urletele și țipetele demnitarilor bizantini care îl înconjurau, astfel încât, din cauza gălăgiei, nu puteam înțelege ceea ce spuneau. Apoi, ni s-a poruncit să plecăm din palat. Când am ieșit cu însoțitorii mei și am rămas singuri, le-am spus: «Într-adevăr, Ibn Abu Kabsha (Profetul Mohammed, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a căpătat putere. Regele tribului Al-Asfar se teme de el.»”

Abu Sufiyan a adăugat: „(Jur) Pe Allah, eram întristat la gândul că religia lui va fi victorioasă, dar când Allah a pus islamul în inima mea, am încetat să mai fiu trist.” [Al-Bukhari]

Locul nașterii și copilăria Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a născut în anul 571 e.n., în tribul Quraiș (unul dintre cele mai nobile triburi arabe), din Mecca (capitala religioasă a Peninsulei Arabice).

Arabii efectuau Pelerinajul la Mecca și înconjurau *Ka'bah*, care a fost construită de către Profetul Avraam și fiul său, Profetul Ismael (Pacea fie asupra lor!).

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost orfan. Tatăl său a murit înainte de nașterea lui, iar mama a murit atunci când el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea 6 ani. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost luat în grija bunicului, ‘Abd al-Muttalib, iar atunci când acesta a murit, a rămas în grija unchiului său, Abu Talib. Tribul său, asemeni altor triburi, adora idoli făcuți din piatră, lemn sau chiar din aur. Unii dintre acești idoli erau așezați în jurul *Ka'bei*. Oamenii credeau că aceștia puteau alunga răul sau aduce binele.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost o persoană onestă și demnă de încredere. Nu a avut niciodată un comportament perfid, nu a mințit sau înșelat pe nimeni, fiind cunoscut printre oameni ca fiind *Al-Amin* (cel demn de încredere). Oamenii își lăsau lucrurile de valoare în custodia lui atunci când plecau în călătorie. De asemenea, a fost cunoscut ca fiind *As-Sadiq* (Cel sincer), deoarece niciodată nu a spus o minciună. Se comporta și vorbea frumos și îi plăcea să

ajute oamenii. Era un bărbat frumos și manierat, iar poporul său îl iubea și îl respecta. Deci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un om frumos atât ca înfățișare, cât și în ceea ce privește comportamentul. Allah Preaînaltul spune:

„Și, cu adevărat, tu [o, Mohammed] ai un înalt caracter moral!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 68:4]

Celebrul istoric și scriitor scoțian, **Thomas Carlyle**, a scris în cartea sa, *Eroii*:

„Încă de la o vârstă fragedă, el a fost remarcat ca fiind un om profund. Companionii săi l-au numit «Al-Amin, cel demn de încredere», fiind un om loial, sincer în ceea ce făcea, spunea și gândea. Ei știau că vorbele lui erau întotdeauna pline de înțeles. Era un bărbat care vorbea puțin și tăcea atunci când nu avea nimic de spus, competent, înțelept, sincer atunci când vorbea, exprimându-se în mod clar. Acesta este singurul tip de discurs care merită să fie ținut! De-a lungul vieții sale, a fost considerat un om serios, afectuos și cinstit. Avea un caracter sobru și sincer, însă prietenos și cordial, glumind de multe ori. Chipul său strălucea de zâmbetul ce venea dintr-o inimă sinceră. Era un om spontan, pasionat și totuși drept în adevăratul sens al cuvântului! Avea un talent înnăscut, chiar dacă nu știa să scrie și să citească. Și-a trăit viața în inima deșertului.”

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se izola în peștera *Hirā'* pentru adorare încă dinainte de a fi

însărcinat cu Mesajul Profetiei. Rămânea acolo nopți la rând, departe de lucrurile necuviincioase pe care le făcea poporul său.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a consumat niciodată băuturi alcoolice și nici nu s-a închinat la vreo statuie sau idol, nu a jurat pe ele și nu le-a oferit sacrificii. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un păstor, având grijă de oile ce aparțineau oamenilor din neamul său.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Allah nu a trimis niciun Profet care să nu fi fost păstor.» Companiile l-au întrebat: «Chiar și tu, o, Mesager al lui Allah?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Da, obișnuiam să am grijă de oile oamenilor din Mecca, pe câțiva *qirāt* (monezi).»» [Al-Bukhari]

La vârsta de patruzeci de ani, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a primit prima Revelație Divină, pe când se afla în peștera *Hirā'*. Mama credincioșilor, 'Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), care era soția Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a început să primească Revelația sub forma unor vise frumoase, care se adevăreau ca lumina zilei. Apoi, dragostea pentru izolare a fost revărsată asupra sa. El obișnuia să se izoleze în peștera *Hirā'*, unde se angaja în adorare (numai a lui Allah) în mod continuu pentru mai multe nopți. Apoi, se întorcea la familia lui pentru a lua

proviziile necesare (de mâncare) pentru șederea lui. Și s-a tot întors la (soția lui) Khadijah pentru a lua provizii (de mâncare) până când, într-o zi, a primit Revelația în timp ce se afla în peștera *Hirā*. Un înger a venit la el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus să citească. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Eu nu știu să citesc!» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «Îngerul m-a cuprins puternic și m-a apăsât, până ce nu am mai putut suporta. Apoi, mi-a dat drumul și mi-a cerut din nou să citesc. Dar eu am răspuns din nou: «Eu nu știu să citesc.» Apoi, el m-a cuprins și m-a apăsât pentru a doua oară, până ce nu am mai putut suporta. Apoi, mi-a dat drumul și mi-a cerut din nou să citesc, dar eu, din nou, i-am răspuns: «Eu nu știu să citesc.» Atunci, el m-a cuprins a treia oară și m-a apăsât, apoi mi-a dat drumul și mi-a cerut:

«Citește! În Numele Domnului tău Care a creat [tot ceea ce există]. ~ El l-a creat pe om din ‘alaq [cheag de sânge atârnat]. ~ Citește! Și Domnul tău este Cel mai Generos, ~ Care a învățat [scrisul] cu calemul. ~ El l-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:1-5]

Apoi, Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a întors acasă cu această Revelație, cu inima tremurând. A intrat în casă și i-a spus soției sale, Khadijah: «Acoperă-mă, acoperă-mă!» Așa că ea l-a acoperit, iar când teama lui a dispărut, i-a povestit Khadijei tot ce s-a întâmplat și i-a spus: «O, Khadijah, ce se întâmplă cu mine? Mă tem că mi s-ar putea întâmpla ceva.»

Khadijah i-a răspuns: «Ba nu! Așteaptă veștile bune! (Jur) Pe Allah, Allah nu te va dezamăgi, căci tu păstrezi relațiile cu rudele tale, spui adevărul, te ocupi de problemele celorlalți și îi ajuți financiar pe nevoiași, îți onorezi oaspeții cu generozitate și îi ajuți pe cei loviți de calamități.»

Apoi, Khadijah l-a însoțit până la vărul ei, Waraqah ibn Nawfal ibn Assad ibn ‘Abd al-Uzza ibn Qussai, care devenise creștin în perioada ignoranței și știa să scrie în ebraică. El a scris din Biblie în ebraică atât timp cât Allah i-a permis să scrie. Era orb și în vârstă. Khadijah i-a spus vărului său: «Ascultă povestea nepotului tău, o, vărul meu!» Waraqah a întrebat: «O, nepotul meu, ce ai văzut?» Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a descris ceea ce văzuse. Auzind acestea, Waraqah a spus: «Acesta este „*namus*” (adică îngerul căruia i-au fost încredințate secretele Divine), pe care Allah l-a trimis la Moise. Îmi doresc să fi fost tânăr (ca să te susțin) ca să apuc momentul în care poporul tău te va alunga.» Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Mă va alunga?» Waraqah a răspuns afirmativ și a spus: «Oricine a venit cu ceva asemănător celor pe care tu le-ai adus a fost tratat cu ostilitate; și, dacă voi mai fi în viață în ziua în care te va alunga, te voi susține cu putere.» Însă, după câteva zile, Waraqah a murit, iar Revelația s-a oprit pentru un timp.»
[Al-Bukhari]

Capitolul coranic din *hadith*-ul de mai sus marchează începutul Misiunii lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa!) ca Profet. Allah Preaînaltul i-a revelat apoi:

„O, tu [Profetule], cel înfășurat în veșminte! ~ Ridică-te și avertizează [oamenii cu privire la Pedeapsa lui Allah]! ~ Și slăvește-L pe Domnul tău [Allah]! ~ Și curăță veșmintele tale!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 74:1-4]

După revelarea acestui Capitol din Coran, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a început să îi invite pe oameni în mod deschis la islam. A început cu poporul său, dar unii oameni au refuzat cu încăpățănare să îl asculte, considerând că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îi chema la ceva despre care nu mai auziseră înainte.

Islamul este un mod de viață complet, care tratează chestiunile religioase, politice, economice și sociale. Mai mult decât atât, religia islamică nu le-a poruncit numai să-L adore doar pe Allah Unicul și să renunțe la idoli și la orice altceva adorau, ci, de asemenea, le-a interzis practici pe care ei le considerau a fi plăcute, precum cămătăria, consumul de alcool, relațiile sexuale ilegale și jocurile de noroc. În plus, aceasta le cerea oamenilor să fie drepecți și cinstiți unii față de alții și să știe că nimeni nu este superior față de altcineva decât în ceea ce privește *taqwa* (evlavia și conștiința de Allah).

Cum ar fi putut cei din tribul Quraiș (cel mai nobil trib dintre arabi) să accepte să fie tratați în același mod cu sclavii?

Ei nu numai că au refuzat să accepte islamul, ci chiar l-au jignit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), spunând că este nebun, vrăjitor și mincinos. I-au adus învinuiri pe care n-ar fi îndrăznit să i le aducă înainte de venirea

islamului. Ei au instigat masele ignorante de oameni împotriva lui, rănindu-l și torturându-i companionii (Allah să fie mulțumiți de ei!).

‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!), un companion apropiat al Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a relatat:

„În timp ce Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga lângă Ka‘bah, în apropiere erau adunați câțiva oameni din tribul Quraiș. Unul dintre ei a spus: «Îl vedeți pe acest bărbat (care face fapte doar pentru a se făli)? Cine dintre voi pleacă să aducă mațele urât mirositoare de la cămilele pe care le-a sacrificat familia lui cutare și cutare și așteaptă până se prosternează, pentru ca apoi să i le pună între umeri?» Cel mai rău-voitor dintre ei s-a oferit să facă aceasta și, atunci când Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a prosternat, a pus acestea între umerii lui. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a rămas în prosternare, iar ei au râs atât de mult încât au căzut unul peste celălalt. Cineva a mers la Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!), fiica Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care era încă o fetiță pe atunci, și a informat-o de cele petrecute. Ea s-a grăbit să meargă unde era Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care se afla încă în prosternare, și a îndepărtat mizeria de pe spatele lui, apoi i-a blestemat pe cei din tribul Quraiș în mod fățiș (...)» [Al-Bukhari]

Munib Al-Azdi, un companion al Profetului (Allah să fie mulțumit de el!), a relatat:

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunându-le oamenilor în perioada ignoranței: «Spuneți că nu există altă divinitate demnă de adorare cu excepția lui Allah, dacă vreți să fiți victorioși.» Au fost unii care l-au scuipat în față, alții care au aruncat cu pământ în fața lui și alții care l-au jignit până la amiază. Când a venit o tânără cu un vas mare cu apă, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a spălat fața și mâinile și i-a spus: «O, fata mea, nu te teme că tatăl tău va fi umilit sau lovit de sărăcie!»» [At-Tabarani]

‘Abd Allah ibn ‘Amr ibn Al-‘Ās, un companion al Profetului (Allah să fie mulțumit de el!), a fost întrebat de către Awrah ibn Az-Zubair despre unele dintre lucrurile urâte pe care idolatrii i le-au făcut Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), la care el (Allah să fie mulțumit de el!) a răspuns:

„În timp ce Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga în curtea *Ka‘bei*, Uqba ibn Abu Mu‘ait s-a apropiat de el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), l-a apucat cu putere de umăr și l-a strangulat cu haina sa. Abu Bakr s-a apropiat în grabă, l-a apucat pe Uqba cu putere de umăr și l-a împins, spunând: «Ai omorî un om doar pentru că spune că Domnul său este Allah?»» [Al-Bukhari]

Aceste incidente nu l-au oprit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) din chemarea sa la islam. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a transmis acest mesaj numeroaselor triburi care veneau la Mecca pentru *Hajj*. Cei câțiva care au crezut dintre oamenii din Yathrib (un orașel la nord de Mecca, cunoscut azi sub numele de Medina) i-au promis Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sprijinul și ajutorul lor, în caz că va dori să emigreze acolo. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a trimis pe Muss'ab ibn Umair (Allah să fie mulțumit de el!) să-i învețe principiile islamului. După toate greutățile pe care musulmanii din Mecca le-au înfruntat din partea propriului popor, Allah Preaînaltul le-a acordat permisiunea de a emigra la Medina. Oamenii din Medina s-au bucurat de venirea lor și i-au primit în cel mai bun mod cu putință. Medina a devenit capitala noului stat musulman și locul de unde a continuat chemarea la islam.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a stabilit în Medina și i-a învățat pe oameni principiile religiei și cum să recite Coranul. Locuitorii Medinei au fost impresionati de caracterul și moralitatea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). L-au iubit mai mult decât pe ei înșiși, s-au întrecut în a-l servi și ar fi făcut orice fel de sacrificii de dragul islamului. Astfel, trăiau într-o societate puternică, în care oamenii aveau o credință profundă, erau extrem de fericiți și se iubeau între ei, iar sentimentul fraternității era evident în rândul lor. Toți oamenii erau considerați egali, indiferent dacă erau bogați sau săraci, albi sau negri, arabi sau nearabi, neexistând nicio diferență între ei decât

în ceea ce privește *taqwa* (evlavia și conștiința de Allah). După un an de la emigrarea la Medina, tribul Quraiș a aflat de răspândirea islamului și a pornit prima luptă împotriva musulmanilor, bătălia de la Badr.

Această bătălie a avut loc între două grupuri inegale atât din punct de vedere al pregătirii, cât și al armamentului. Musulmanii au fost în număr de 314, în timp ce idolatrii erau 1000. Allah Preaînaltul le-a oferit victoria Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!). După aceasta, au mai avut loc și alte bătălii între musulmani și idolatri.

După opt ani, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a reușit să pregătească o armată puternică, alcătuită din 10.000 de soldați. Ei au pornit spre Mecca și au cucerit-o, învingându-i astfel pe cei care i-au rănit și torturat atât pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cât și pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!), cu o cruzime greu de imaginat, până când aceștia s-au văzut obligați să emigreze, lăsându-și în urmă averile, copiii și casele. Anul victoriei decisive s-a numit „Anul cuceririi”.

Allah Preaînaltul spune:

„Atunci când va sosi Biruința de la Allah și *al-Fāteh* [intrarea victorioasă în Mecca, fără război sau luptă – Fāteh Mecca] ~ Și îi vei vedea pe oameni intrând în religia lui Allah [islam] în cete, ~ Atunci slăvește-L și preamărește-L pe Domnul tău, spunând *Al-Hamdu Lillah* [Slavă lui Allah!] și roagă-L pe El de iertare. Cu adevărat, El este Primitorul

de căință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 110:1-3]

După cucerirea Meccăi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a adunat pe oamenii din oraș și le-a spus:

„«Ce credeți că ar trebui să fac cu voi?» Aceștia au răspuns: «Ce este mai bine. Ești un frate generos și fiul unui frate generos.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nu veți fi trași la răspundere astăzi. Mergeți, sunteți liberi.»» [Al-Baihaqi]

Această dovadă incredibilă de iertare i-a determinat pe mulți să accepte islamul. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a întors la Medina.

După un timp, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a intenționat să îndeplinească *Hajj-ul*, așa că s-a îndreptat spre Mecca cu 114.000 de companioni (Allah să fie mulțumit de ei!) și a efectuat Pelerinajul cunoscut sub numele de „Pelerinajul de Adio”, deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a murit la scurt timp după acesta.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a murit în Medina, într-o zi de luni, pe data de 12 a lunii *Rabi' al-Awwal*, în al 11-lea an după *hijrah*, fiind îngropat în locul în care a murit. Musulmanii au fost șocați de vestea morții Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și unii dintre companioni (Allah să fie mulțumit de ei!) nici nu au

crezut, unul dintre aceștia fiind ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„Oricine va spune că Mohammed este mort îl voi decapita!”

Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) s-a ridicat și a recitat din Cuvintele lui Allah:

„Și Mohammed nu este decât un Trimis - și au mai fost înainte de el și alți Trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre? Cel care s-ar întoarce pe călcâiele lui nu i-ar aduce lui Allah nicio stricăciune. Și Allah îi va răsplăti pe cei recunoscători.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:144]

Atunci când ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a auzit acest verset, nu a mai repetat ceea ce spunea, deoarece a fost mereu dornic să aplice Poruncile lui Allah Preaînaltul.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea 63 ani atunci când a murit.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a trăit în Mecca timp de 40 de ani, înainte de Profetie. După începerea Revelației Divine, a mai rămas 13 ani acolo, timp în care a chemat oamenii la credința monoteistă, islamul. Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a emigrat la Medina, unde a rămas timp de 10 ani, și a continuat să primească Revelația Divină, până când Coranul și religia islamică au fost completate.

Dr. Gustave Le Bon a spus în cartea sa, *„Civilizația arabilor”*:

„Dacă apreciezi un om după faptele lui onorabile, atunci Mohammed este cel mai de seamă dintre cei pe care i-a cunoscut istoria. Oamenii de știință occidentali au spus adevărul despre Mohammed, în ciuda faptului că fanatismul religios i-a orbit pe mulți istorici, care au ascuns adevărul despre meritele sale.”

Descrierea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu era nici prea înalt, nici prea scund și era lat în spate. Părul lui ajungea până la lobii urechilor. Avea cel mai frumos chip dintre oameni. Pielea lui nu era foarte albă și nici închisă, ci ușor rozalie. Părul lui nu era nici prea drept, nici prea ondulat. Chipul său era luminos și sudoarea sa avea culoarea mărgăritarelor. Avea o barbă foarte deasă.

Jabir ibn Samura (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Cineva a spus: „Fața lui era (luminoasă) ca o sabie.»”, la care (Jabir - Allah să fie mulțumit de el!) a spus: «Nu, fața lui era rotundă și (luminoasă) ca Soarele și Luna.»” (Muslim)

Gura Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era mare, avea ochi cu fantă lungă și puțină carne deasupra gleznelor. Nu era considerat nici slab, nici gras, și avea mâinile și picioarele mari.

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„(...) N-am atins nicio mătase și nimic altceva care să fie mai catifelat decât palma (mâinii) Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și nu am mirosit nici mose și nici alt parfum care să fie mai plăcut decât sudoarea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) (...)” (Muslim și At-Tirmidhi)

Caracteristicile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

1. Perfecțiunea intelectuală

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a avut un intelect excelent. Niciun om nu a avut un intelect atât de complet și de perfect ca al lui. Qadhi Iyad (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Acest lucru devine evident atunci când cercetătorul studiază biografia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și înțelege felul în care acționa, precum și exprimarea sa plină de semnificație, tradiția, manierele sale, etica și caracterul moral, cunoștințele sale cu privire la Tora, Evanghelie și alte Scripturi Divine, precum și la afirmațiile înțelepților, cunoștințele sale despre națiunile apuse, capacitatea sa de a da exemple, de a implementa legile și de a corecta manierele. A fost un exemplu pentru poporul său în toate domeniile: știință, acte de adorare, medicină, legi privind moștenirea, legături de rudenie, precum și alte aspecte ale vieții. El a știut și a învățat toate acestea fără a citi sau a cerceta Scripturile celor de dinaintea noastră și fără a discuta cu învățații din acele vremuri. De fapt, Profetul era un om fără știință de carte, care nu știa să scrie și să citească, și nici nu avea cunoștințe cu privire la cele menționate înainte de Profeție. Profetul Mohammed era cel mai înțelept. Allah Preaînaltul l-a informat cu privire la evenimente care avuseseră loc (în trecut) și cu privire la altele care aveau să se petreacă în viitor. Acesta este semnul că toată Stăpânirea Îi aparține lui Allah și că El este cu Putere peste toate.”

2. Fapte numai de dragul lui Allah

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) făcea întotdeauna fapte prin care căuta mulțumirea lui Allah Preaînaltul. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost atacat și rănit de nenumărate ori atunci când chema oamenii la islam, dar, cu toate acestea, a rămas mereu răbdător, îndurând toate greutățile și sperând la Răsplata lui Allah.

‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mi-l amintesc perfect pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când semăna cu unul dintre Profetii ai cărui popor i-a cauzat suferință și i-a vărsat sângele, iar el spunea, în timp ce își ștergea sângele de pe chip: «O, Allah! Iartă-l pe poporul meu, pentru că el nu știe!»” [Al-Bukhari și Muslim]

Jundub ibn Sufiyan (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a rănit la un deget și a început să sângereze în timpul unei bătălii. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu ești decât un deget care sângerează și ceea ce ai pățit este de dragul lui Allah.” [Al-Bukhari]

3. Devotamentul

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era devotat în toate chestiunile sale, după cum îi poruncise Allah Preaînaltul. Nobilul Coran spune:

„Spune [o, Mohammed]: «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor! ~ El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 6:162-163]

4. Bunul simț, etica și tovărășia

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un exemplu care trebuie urmat de toți oamenii. Soția lui, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), i-a răspuns unui om care a întrebat cu privire la manierele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Caracterul lui era Coranul.” [Ahmad și Muslim], ceea ce înseamnă că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a trăit în conformitate cu învățăturile acestuia și s-a abținut de la ceea ce interzicea, respectând practicile virtuose descrise în el. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, am fost trimis pentru a perfecționa bunul caracter.” [Al-Bukhari și Ahmad]

Allah Preaînaltul l-a descris pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Și, cu adevărat, tu [o, Mohammed] ai un înalt caracter moral!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 68:4]

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) l-a servit pe Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) timp de zece ani, fiindu-i alături zi și noapte, atât atunci când Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) călătorea, cât și atunci când stătea în Medina. Astfel, el cunoștea foarte bine manierele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„(...) Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea cel mai bun caracter dintre toți oamenii (și cele mai bune trăsături).” [Al-Bukhari și Muslim]

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus, de asemenea:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu abuza pe nimeni, nu vorbea vulgar și nici nu îi blestema pe alții, iar dacă dorea să mustre pe cineva, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să spună: «Ce este în neregulă cu el? I s-a prăfuit fruntea (s-a umplut de praf pe frunte)?»” [Al-Bukhari]

5. Bunele maniere

Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a fost adusă o băutură și el (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a băut din ea. În dreapta lui se afla un băiat, iar în stânga câțiva bărbați în vârstă. Simțind obligația de a arăta respect față de cei mai în vârstă și nedorind să rănească sentimentele băiatului, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat pe băiat: «Îmi permiți să îți servesc întâi pe cei din stânga mea?» Băiatul a răspuns: «O, Mesager al lui Allah! Cu siguranță, nu ăș acorda prioritate nimănuui în nimic din ceea ce vine de la tine.» Așadar, i-a oferit băiatului restul de băutură.» [Al-Bukhari și Muslim]

6. Plăcerea de a reconcilia oamenii

Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, odată, oamenii din Qubā s-au certat până când au început să arunce cu pietre unii în ceilalți. Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost informat cu privire la aceasta, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Să mergem să-i împăcăm!” [Al-Bukhari]

7. Poruncirea binelui și interzicerea răului

‘Abd Allah ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a văzut un bărbat purtând un inel de aur (și se știe că bărbaților le este interzis să poarte aur în islam), i l-a smuls și l-a aruncat,

spunând: «De ce ar lua unul dintre voi un cărbune aprins să-l pună în mâna lui?» După ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a plecat, cineva i-a spus bărbatului: «Ia-ți inelul și bucură-te de el!» Bărbatul a spus: «Nu, (jur) pe Allah! Nu-l voi lua niciodată, pentru că Mesagerul lui Allah l-a aruncat.»» [Muslim]

8. Dragostea de curățenie

Un companion pe nume Muhajir ibn Qunfudh (Allah să fie mulțumit de el!) a trecut pe lângă Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în timp ce acesta își făcea nevoile. El l-a salutat, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu i-a răspuns până când nu a terminat și a făcut abluțiunea. Atunci, s-a scuzat spunând:

„Nu-mi place să pronunț Numele lui Allah dacă nu mă aflu în stare de puritate.” [Abu Dawud]

9. Controlul vorbelor sale

‘Abd Allah ibn Abu Al-Awf (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pomenea des Numele lui Allah și nu se angaja în discuții inutile. Își prelungea rugăciunile și își scurta predicile, și nu ezita să meargă alături de o văduvă sau de o persoană nevoiașă, încercând să îi îndeplinească nevoile.” [An-Nasa’i]

10. Excelarea în îndeplinirea actelor de adorare

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să stea în rugăciune noaptea până când pielea de pe picioare i se crăpa. L-am întrebat: «De ce faci aceasta, dacă ți-au fost iertate păcatele trecute și cele viitoare?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a răspuns: «Oare nu ar trebui să fiu un rob recunoscător (față de Allah)?»» [Al-Bukhari și Muslim]

11. Toleranța

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Tufail ibn ‘Amr Ad-Dawsi și tovarășii săi au venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-au spus: «O, Profet al lui Allah, oamenii din tribul *Daws* nu s-au supus și au refuzat să te urmeze. Așadar, invocă-L pe Allah împotriva lor!» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «O, Allah, călăuzește tribul *Daws* și adu-l la islam!»» [Al-Bukhari]

12. Înfățișarea plăcută

Al-Bara’ ibn ‘Azib (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea o statură medie, umerii lui erau lați, iar părul îi ajungea până la lobii urechilor. Odată, l-am văzut

îmbrăcat cu o haină roșie și niciodată n-am văzut ceva mai frumos decât el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).” [Al-Bukhari]

13. Ascetismul în ceea ce privește chestiunile lumești

Există multe exemple din viața Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care dovedesc faptul că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu era preocupat de plăcerile acestei vieți. ‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah dormea pe o rogojină din paie. Apoi, s-a ridicat și rogojina lăsase urme pe trupul său. Noi i-am spus: «O, Mesager al lui Allah, am putea să obținem un pat mai bun pentru tine.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Ce legătură am eu cu această lume? În această lume, sunt doar precum un călător care caută umbra unui copac, se odihnește și apoi o lasă ca să își continue drumul.»” [At-Tirmidhi]

‘Amr bin Al-Harith (fratele soției Profetului lui Allah, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, Juwairah bint Al-Harith, Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„La moartea sa, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a lăsat niciun dirham sau dinar, sclav sau sclavă, sau nimic altceva în afară de catârul său alb, arma sa și o bucată de pământ pe care a oferit-o drept caritate.” [Al-Bukhari]

14. Altruismul

S-a relatat sub autoritatea lui Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!) că:

„O femeie i-a adus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o *burdah* (manta) țesută. Femeia a spus: «Am țesut-o cu mâna mea și am adus-o pentru ca tu să o porți.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a acceptat-o, pentru că în acel timp avea nevoie de ea. Mai târziu, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ieșit afară îmbrăcat cu ea pe dedesubt. Un bărbat l-a lăudat și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, dă-mi-o mie să o port.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost de acord să i-o ofere. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a stat un timp cu oamenii, după care a mers acasă, a împăturit mantaua și i-a trimis-o. Oamenii i-au spus acelui bărbat: «Nu ai făcut bine că i-ai cerut-o, pentru că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a purtat-o fiindcă avea nevoie de ea și tu ai cerut-o știind că el nu refuză pe nimeni.» Bărbatul a spus: «(Jur) Pe Allah, nu am cerut-o ca să o port, ci ca să fie giulgiul meu.» Mai târziu, într-adevăr, (mantaua) a fost giulgiul său.” [Al-Bukhari]

15. Credința puternică și dependența de Allah

Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„I-am spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în timp ce ne aflam în peșteră: «Dacă

vreunul dintre ei se va uita sub picioarele lui, ne va vedea.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «O, Abu Bakr! Ce părere ai despre două (persoane) lângă care a treia este Allah?»» [Al-Bukhari]

16. Amabilitatea și compasiunea

Abu Qatādah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ieșit ținând pe umerii săi o fetiță pe nume Umama, fiica lui Abu Al-‘As (nepoata sa). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga, iar atunci când voia să se prosterneze, o lăsa jos, iar atunci când se ridica, o ridica și pe ea.” [Al-Bukhari]

17. Înlesnirea

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Mă ridic pentru a conduce rugăciunea cu intenția de a o prelungi. Apoi, dacă aud plânsul unui prunc, scurtez rugăciunea, ca nu cumva să o împovărez pe mama lui.” [Al-Bukhari]

18. Frica de Allah și teama de a nu depăși Limitele Lui

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Câteodată, când mă întorceam la familia mea, găseam o curmală pe patul meu. O ridicam ca să o mănânc, dar mi-era teamă că ar putea fi din caritate, fapt pentru care o aruncam (pentru că era interzis de către Allah ca Profetul sau familia lui să accepte orice formă de caritate).”
[Al-Bukhari]

19. Cheltuirea cu generozitate

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Oricine îi cerea ceva Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când accepta islamul, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să îi dea ceea ce îi cerea. Un bărbat a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar acesta i-a oferit o turmă atât de numeroasă de oi încât umplea spațiul dintre doi munți. Omul a fost atât de fericit, încât s-a întors la poporul său și i-a chemat pe oameni la islam, spunând: «Îmbrățișați islamul, pentru că Mohammed este atât de generos încât dă milostenie fără a se teme de sărăcie!»” [Muslim]

20. Cooperarea

Atunci când a fost întrebată cum se comporta Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu familia sa, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a răspuns:

„El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să își facă de lucru ajutându-i pe membrii familiei sale și, atunci când auzea *adhan*-ul (chemarea la rugăciune), mergea să se roage.” [Al-Bukhari]

Al-Bara’ ibn ‘Azib (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Ziua (bătăliei de la) *Al-‘Ahzāb* cărând pământ (pe care îl săpase din șanț) până când s-a umplut de pământ pe piept. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea: «Fără Tine, o, Allah, nu am fi fost călăuziți, nu am fi oferit caritate și nici nu ne-am fi rugat. Așadar, Te rog să ne binecuvântezi cu liniște și să ne faci picioarele statornice atunci când ne vom întâlni cu dușmanii noștri. Cu adevărat, (acest) neam s-a revoltat împotriva noastră, însă noi nu vom da înapoi dacă ei încearcă să ne facă rău.»” [Al-Bukhari]

21. Sinceritatea

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu ura nimic mai mult decât minciuna. Dacă o persoană mințea în prezența Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), el (Pacea și

**binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu era mulțumit de
acea persoană până când nu se căia.” [At-Tirmidhi]**

Chiar și dușmanii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) recunoșteau sinceritatea lui. Abu Jahal, cel mai înverșunat dușman al islamului, spunea:

„O, Mohammed! Nu spun că ești mincinos! Doar refuz ceea ce ai adus și la care chemi oamenii.”

După aceea, Allah Preaînaltul a revelat următoarele versete:

„Știm că te mârșăiește ceea ce spun ei, însă ei nu te socotesc pe tine mincinos, ci nelegiuții tăgăduiesc versetele lui Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:33]

22. Respectul față de limitele impuse de către Allah Preaînaltul

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Ori de câte ori Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea de ales între două opțiuni, o alegea pe cea mai ușoară dintre ele, atât timp cât aceasta nu implica un păcat; dar dacă implica un păcat, stătea departe de ea. (Jur) pe Allah, niciodată nu s-a răzbunat pentru nimic, cu excepția acelor lucruri făcute inviolabile de către Allah care erau încălcate; în acest caz, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se răzbuna în Numele lui Allah.” [Al-Bukhari]

23. Expresia plăcută a chipului

‘Abd Allah ibn Al-Harith (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„N-am văzut pe nimeni care să zâmbească mai mult decât Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).” [At-Tirmidhi]

24. Sinceritatea și loialitatea

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era binecunoscut pentru sinceritatea și loialitatea lui. Păgânii din Mecca – care îi erau dușmani în mod deschis – își lăsau obiectele de valoare în grija lui. Sinceritatea și loialitatea i-au fost puse la încercare atunci când păgânii din Mecca l-au abuzat și i-au torturat pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!), scoțându-i din casele lor. Cu toate acestea, i-a cerut vărului său, Abu Talib (Allah să fie mulțumit de el!), să-și amâne emigrarea pentru trei zile, pentru a le returna oamenilor averile lor. (**Sirah Ibn Hisham, vol. 1, p. 493, ediția în limba arabă**)

O altă dovadă a sincerității și loialității Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Armistițiul de la Hudaybiyyah, în care Suhail ibn ‘Amr i-a pus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o condiție grea, spunând că orice persoană care părăsea tribul Quraiș pentru a se alătura musulmanilor trebuia trimisă înapoi, însă orice persoană care venea de la musulmani la tribul Quraiș nu avea să fie trimisă înapoi. Înainte ca tratatul să fie încheiat, un bărbat pe nume Abu Jandal ibn ‘Amr a reușit să scape de la idolatri, grăbindu-se să i se alătore lui Mohammed (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Idolatrii i-au cerut Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să își țină cuvântul și să îl trimită înapoi pe Abu Jandal ibn ‘Amr. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus acestuia (lui Abu Jandal ibn ‘Amr):

„O, Abu Jandal, ai răbdare și resemnează-te în fața Voinței lui Allah. El vă va ajuta pe tine și pe cei care sunt oprimați și vă va da o ieșire. Am încheiat cu ei un tratat și noi nu trădăm și nu ne comportăm în mod perfid.” [Al-Baihaqi]

25. Vitejia și curajul

‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Ar fi trebuit să îl vedeți în ziua (bătăliei) de la Badr! Ne-am adăpostit în spatele Profetului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care se afla cel mai aproape dintre noi de dușman. În acea zi, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost cel mai puternic dintre noi.” [Ahmad]

Cât despre curajul și vitejia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în viața de zi cu zi, Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era cel mai bun dintre oameni (atât în ceea ce privește înfățișarea, cât și în ceea ce privește caracterul), cel mai generos și cel mai curajos. Într-o seară, oamenii din Medina s-au speriat (de un sunet). De aceea, ei

s-au îndreptat spre locul de unde venea acel sunet, însă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pornise către acel loc înaintea lor. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a întâlnit când se întorcea din locul de unde venea sunetul și le-a spus: «Nu vă temeți! Nu vă temeți!» (La acel moment) el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) călărea un cal neînșeuat care îi aparținea lui Abu Talha, iar sabia îi atârna de gât. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «L-am găsit (calul) foarte repede.» sau «Acest cal este foarte rapid.» [Al-Bukhari]

Atunci când oamenii l-au întâlnit, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) călărea un cal neînșeuat și purta cu el sabia lui, în caz că ar fi avut nevoie să o folosească. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a așteptat ca alții să cerceteze care era problema, așa cum se întâmplă de obicei în astfel de împrejurări.

În timpul bătăliei de la Uhud, Profetul (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa!) s-a consultat cu companiile lui (Allah să fie mulțumit de ei!), iar ei l-au sfătuit să lupte. Deși Profetul (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa!) nu avea aceeași părere cu ei, le-a urmat sfatul. Mai târziu, companiile (Allah să fie mulțumit de ei!) au regretat această decizie, dorind să o urmeze pe cea a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Atunci, ansarii au mers la el (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa!) și i-au spus: „Vom urma decizia ta.” Profetul (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa!) a răspuns: „Nu se cuvine ca

un Profet să renunțe la scut după ce l-a purtat până ce nu luptă.” [Ahmad]

26. Generozitatea și bunătatea

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de El!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era cel mai generos dintre toți oamenii, și era și mai generos în timpul lunii Ramadan, atunci când se întâlnea cu îngerul Gabriel (Jibrîl, Pacea fie asupra sa!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se întâlnea cu îngerul Gabriel (Jibrîl, Pacea fie asupra sa!) în fiecare noapte din luna Ramadan pentru a-i recita Coranul. Atunci când se întâlnea cu Gabriel (Jibrîl, Pacea fie asupra sa!), Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era mai generos decât vântul puternic necontrolabil (în rapiditatea și dorința de a face acte caritabile).” [Al-Bukhari și Muslim]

Abu Dharr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Într-o seară, în timp ce mergeam cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin zona Hara din Medina, am ajuns în fața muntelui Uhud. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «O, Abu Dharr, aș vrea să am aur cât muntele Uhud și să nu treacă mai mult de o zi sau trei zile fără ca eu să mai am din el un singur dinar din care să îmi plătesc datoriile. L-aș împărți tot între robii lui Allah astfel, astfel și astfel (arătând cu mâna în dreapta, în stânga și în spatele său).” [Al-Bukhari]

Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Niciodată nu i-a fost cerut ceva Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) fără ca el să accepte.” [Al-Bukhari și Muslim]

27. Modestia

Abu Sa’id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era mai timid chiar și decât o fecioară aflată în spatele vălului ei. Atunci când vedea ceva care nu îi plăcea, puteam observa aceasta pe chipul lui.” [Al-Bukhari]

28. Smerenia

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era cel mai umil om. Era atât de umil, încât atunci când un străin intra în moschee și se apropia de locul în care stătea Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu companionii lui (Allah să fie mulțumit de ei!), nu îl putea recunoaște între aceștia. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Odată, în timp ce stăteam cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în moschee, a intrat un bărbat pe cămila sa. După ce a legat-o, a întrebat: «Cine dintre voi este Mohammed?» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

stătea alături de noi (companionii), rezemat pe brațul său. Am răspuns: «Acest bărbat alb care este rezemat pe brațul său.» (...) [Al-Bukhari]

De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu ezita să îi ajute pe cei săraci, nevoiași sau pe văduve în tot ceea ce aveau nevoie. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„O femeie care avea tulburări psihice a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, vreau ceva de la tine.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Mamă a lui cutare, vezi pe care parte a drumului (vrei să stăm și să vorbim), astfel încât să te pot ajuta.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a stat cu ea pe marginea drumului până când ea a primit ceea ce avea nevoie.» [Al-Bukhari]

29. Mila și compasiunea

Abu Mas'ud Al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un bărbat a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah! Pe Allah! Nu reușesc să iau parte la rugăciunea Fajr în congregație, deoarece cutare (Mu'adh ibn Jabal) o prelungește foarte mult.» Nu l-am văzut niciodată pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să dea un sfat atât de furios ca în acea zi. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

«O, voi, oameni! Unii dintre voi îi fac pe alții să urască (faptele bune, adică rugăciunea). Așadar, oricare dintre voi conduce oamenii în rugăciune, trebuie să o scurteze, deoarece există printre ei oameni în vârstă, neputincioși și persoane ocupate.» [Al-Bukhari]

Un alt exemplu al milei Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este relatarea în care Osama ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Eram cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) când una dintre fiicele sale a trimis pe cineva după el, cerându-i să vină să-i vadă copilul, care era pe moarte. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus (celui pe care l-a trimis fiica sa): «Mergi și spune-i că orice ia Allah, Îi aparține, și că orice dă, Îi aparține și că totul are un termen fixat la El. Astfel, cere-i să fie răbdătoare și să spere la Răsplata lui Allah.» Cu toate acestea, ea a trimis din nou după Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mers la ea împreună cu Sa’d ibn ‘Ubada și Mu’adh ibn Zabal. Atunci când copilul i-a fost adus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), acesta respira ca și cum s-ar fi aflat într-un burduf cu apă (își dădea sufletul). La vederea acestora, ochii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-au umplut de lacrimi. Sa’d l-a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, ce sunt acestea (lacrimile)?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Aceasta este Mila pe care Allah a pus-o în inimile robilor Săi. Într-adevăr, Allah este

Milostiv cu aceia dintre robii Săi care sunt milostivi față de alții.» [Al-Bukhari]

30. Răbdarea și toleranța

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mă plimbam cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care purta o pelerină Najrani cu un guler foarte gros, când un beduin s-a întâmplat să-i iasă în cale. Acesta l-a apucat de gulerul pelerinei și l-a tras violent. Am observat că violența smuciturii i-a învinețit gâtul Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Beduinul a spus: «O, Mohammed! Dă-mi din averea lui Allah pe care tu o deții!» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a întors spre el, a zâmbit și a poruncit să i se acorde ceva.» [Al-Bukhari și Muslim]

Încă un exemplu al răbdării sale este povestea cu Zaid ibn Sa‘nah, care era un rabin evreu. Odată, acesta a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care se afla la o înmormântare împreună cu companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!), pentru a-și cere datoria, cu două sau trei zile înainte de a se împlini termenul de returnare. El a relatat că l-a apucat de haine pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu o față încruntată și i-a spus într-un mod foarte aspru:

„«O, Mohammed, tu nu vrei să îmi plătești datoria? Nu știam că familia lui ‘Abd al-Muttalib întârzie să își plătească datoriile.» M-am uitat la ‘Omar ibn al-Khattāb,

iar ochii săi erau plini de mânie. El mi-a spus: «O, dușman al lui Allah! Îi vorbești Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și te comporți cu el în acest fel? Jur pe Cel Care l-a trimis cu Adevărul, că, dacă nu m-aș teme că nu aș mai intra în Grădinile Paradisului, ți-aș tăia capul cu sabia mea.» Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a uitat la ‘Omar foarte calm și i-a spus: «O, ‘Omar, ar fi trebuit mai degrabă să ne dai un sfat sincer decât să faci ceea ce ai făcut. O, ‘Omar, ia-l și dă-i dreptul lui și dă-i în plus douăzeci de sa’a pentru că l-ai speriat.» ‘Omar a venit cu mine și mi-a dat dreptul meu și, în plus, douăzeci de sa’a de curmale. L-am întrebat: «Ce este aceasta?», iar el mi-a răspuns: «Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a poruncit să-ți dau aceasta, pentru că te-am speriat.» L-am întrebat apoi: «O, ‘Omar, știi cine sunt?» ‘Omar a spus: «Nu, cine ești?» I-am răspuns: «Sunt Zaid ibn Sa’nah.» ‘Omar a întrebat: «Rabinul?» I-am răspuns: «Da, rabinul.» ‘Omar m-a întrebat atunci: «Ce te-a făcut să spui ceea ce i-ai spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să faci ceea ce ai făcut?» Am răspuns: «O, ‘Omar, am văzut toate semnele Profeției pe chipul Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în afară de două: (primul) răbdarea și perseverența, care preced furia lui, și (al doilea) cu cât ești mai dur față de el, cu atât mai politicoș și răbdător devine. Și acum că l-am încercat în acestea, o, ‘Omar, fii martor că mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, că religia mea este islamul și că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa!) este Profetul meu! De asemenea, fii martor că jumătate din averea mea, și sunt dintre cei mai bogați oameni ai Medinei, o dau musulmanilor de dragul lui Allah.» ‘Omar mi-a spus: «Nu poți împărți averea ta tuturor musulmanilor, așa că spune: „O voi împărți câtorva dintre musulmani.”» Am spus: «Atunci voi împărți bogăția câtorva dintre musulmani.» Apoi, ne-am întors la Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-am spus: «Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, și că Mohammed este Robul și Mesagerul Său.»» [Ibn Hibban]

Un exemplu important al iertării și al perseveranței sale este momentul în care a iertat poporul din Mecca, după cucerirea acesteia. Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a adunat pe oamenii care îi oprimaseră, îi răniseră și îi chinuiseră pe el și pe companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!), alungându-i din Mecca, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus:

„«Ce credeți că ar trebui să fac cu voi?» Aceștia au răspuns: «Ce este mai bine. Ești un frate generos și fiul unui frate generos.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nu veți fi trași la răspundere astăzi. Mergeți, sunteți liberi.»» [Al-Baiyhaqi]

31. Răbdarea

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un exemplu de răbdare. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era răbdător cu poporul său atunci când îl chema la islam, chiar dacă acesta adora idoli și comitea păcate. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost răbdător și tolerant și a căutat Răsplata lui Allah chiar și atunci când idolatrii din Mecca îi oprimau și îi răneau pe el și pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost, de asemenea, răbdător și tolerant față de abuzurile ipocriților din Medina.

Răbdarea lui a fost pusă la grea încercare atunci când i-a pierdut pe cei dragi. Soția lui, Khadijah (Allah să fie mulțumit de ea!), și toți copiii lui, în afară de fiica sa, Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!), au murit în timpul vieții sale, la fel ca unchii săi, Hamzah și Abu Talib. În toate aceste clipe grele, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a dat dovadă de răbdare, căutând Răsplata lui Allah. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ne-am dus cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la fierarul Abu Saif, iar el era soțul doicii lui Ibrāhīm (fiul Profetului - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a luat în brațe pe Ibrāhīm, l-a sărutat și l-a mirosit și mai târziu am intrat în casa lui Abu Saif și, la acel moment, Ibrāhīm își dădea ultima suflare, iar ochii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au început să lăcrimeze. ‘Abd Ar-Rahman ibn ‘Awf a spus:

«O, Trimis al lui Allah, chiar și tu plângi?!» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «O, Ibn ‘Awf, aceasta este mila.» Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a plâns mult și a spus: «Ochii varsă lacrimi și inima este tristă și nu vom spune decât ceea ce Ți este pe plac Domnului nostru. O, Ibrāhīm! Într-adevăr, suntem întristați din cauza separării de tine.» [Al-Bukhari]

32. Dreptatea și nepărtinirea

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost drept și nepărtinitor în toate aspectele vieții sale, inclusiv în aplicarea Legilor lui Allah. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Oamenii din tribul Quraiș își făceau griji pentru o femeie din tribul Makhzum, care furase. Ei au întrebat: «Cine va mijloci pentru ea în fața Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?» Câteva dintre ei au spus: «Nimeni nu va îndrăzni să facă aceasta în afară de Osama ibn Zaid, care îi este drag Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).» Atunci când Osama i-a vorbit despre aceasta Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat: «O, Osama, încerci să mijlocești pentru cineva într-un caz legat de pedepsele pe care Allah le-a stabilit?» Apoi, s-a ridicat și a spus: «Națiunile dinaintea voastră au fost distruse din cauza faptului că, atunci când cineva de viță nobilă dintre ei fura, îl iertau, însă dacă o persoană

săracă dintre ei fura, atunci îi aplicau pedeapsa prescrisă. (Jur) Pe Allah, dacă Fatimah, fiica lui Mohammed, ar fura, i-aș tăia mâna!» [Al-Bukhari și Muslim]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era drept și nepărtinitor și le permitea altora să se răzbune, dacă erau prejudiciați.

„Usaid ibn Hudhair, un bărbat dintre ansari, a relatat că, atunci când le spunea glume unor oameni și vorbea cu ei, făcându-i să râdă, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a lovit ușor pe o parte cu o creangă pe care o ținea în mână. Bărbatul a spus: «O, Profet al lui Allah! Permite-mi să mă răzbun.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Fă-o!» Bărbatul a spus: «O, Mesager al lui Allah, tu porți o cămașă, iar eu nu (purtam când m-ai lovit)!» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a ridicat cămașa, iar bărbatul l-a îmbrățișat și l-a sărutat pe o parte, spunându-i: «Aceasta este ceea ce am vrut să fac, o, Mesager al lui Allah»” [Abu Dawud]

33. Teama și conștiința de Allah

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era cel mai temător și conștient de Allah Preaînaltul. ‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Recită-mi (din Coran)!» ‘Abd Allah ibn Mas’ud i-a spus: «O, Mesager al lui Allah,

să îți recit eu, pe când tu ești cel căruia i-a fost revelat acesta?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Da.» ‘Abd Allah a spus: «Așa că am recitat *Surat An-Nisa*’, iar când am ajuns la versetul: „**Și cum le va fi [celor nedrepti] când vom aduce din fiecare comunitate un martor și te vom aduce pe tine, [o, Mohammed], martor împotriva acestora?!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:41], el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Este suficient pentru moment!» M-am uitat la el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și, ce să vezi?! Ochii lui erau plini de lacrimi.” [Al-Bukhari]

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că, dacă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vedea un nor pe cer, umbla de colo-colo agitat, ieșea afară și se întorcea, iar culoarea feței i se schimba. Dacă ploua, era relaxat. Astfel, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) cunoștea această stare a sa. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu știi (îmi este teamă) că se poate întâmpla ceea ce li s-a întâmplat oamenilor la care se face referire în Coran în versetul următor: «**Și când au văzut un nor, venind către văile lor, au zis ei: „Acesta este un nor care ne va da ploaie!” „Ba nu! El este ceea ce ați cerut voi să vină mai degrabă [adică pedeapsa]: un vânt în care se află osândă dureroasă.**”» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:24]” [Al-Bukhari]

34. Mulțumirea inimii

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Am venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și l-am găsit așezat pe o rogojină din paie pe care așternută o bucată de pânză. Avea o pernă sub capul lui din piele umplută cu surcele. Era o bucată de pânză între pielea sa și locul unde stătea. ‘Omar l-a vizitat și a plâns. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat: «De ce plângi, o, Ibn Khattāb (‘Omar)?» El i-a răspuns: «O, Profet al lui Allah, cum să nu plâng? Acest covoraș a lăsat urme pe trupul tău și aceasta este tot ce deții, în timp ce Chosroe și Cezar trăiesc în belșug!» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «O, Ibn Khattāb (‘Omar), nu te bucură să afli că aceste lucruri sunt pentru noi în Viața de Apoi și pentru ei în această viață?» El a răspuns: «Da, Mesager al lui Allah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Aceasta este realitatea.»» [Al-Bukhari]

35. Iubea binele pentru toți oamenii, inclusiv pentru dușmanii lui

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„L-am întrebat pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Ai trăit vreo zi mai grea decât ziua bătăliei de la Uhud?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Într-adevăr, le-am trăit (pericolele) din cauza poporului tău

(adică necredincioșii din tribul Quraiș). Cel mai greu tratament l-am primit de la ei în ziua de ‘Aqabah, când am mers la Ibn ‘Abd Yalil ibn ‘Abd Kulal (care era unul dintre conducătorii celor din Tā‘if) pentru a-l invita la islam, însă el nu mi-a dat niciun răspuns (la chemarea mea). De aceea, am plecat, fiind extrem de nefericit. Nu mi-am revenit până când nu am ajuns la Qarn Ath-Tha‘alib. Acolo, am ridicat capul și am văzut un nor care-mi făcea umbră. Pe acesta, se afla îngerul Jibrīl (Pacea fie asupra sa!), care m-a strigat spunându-mi: „Allah Preaînaltul a auzit ceea ce ți-a spus neamul tău și răspunsul pe care ți l-a dat. El l-a trimis la tine pe îngerul responsabil de munți pentru ca tu să îi poruncești ceea ce dorești (să facă) cu el.” Apoi, îngerul munților m-a chemat, m-a salutat și mi-a spus: „O, Mohammed, Allah a auzit ceea ce ți-a spus neamul tău. Sunt îngerul responsabil de munți, iar Domnul meu m-a trimis la tine, astfel încât poți să-mi poruncești ceea ce dorești (voi îndeplini poruncile tale). Dacă dorești, pot să apropii cei doi munți care stau față în față la marginile Meccăi și să-l strivesc între aceștia.”» Însă Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Mai degrabă, sper că Allah le va da copii care Îl vor sluji pe Allah, Unicul, și nu Îi vor atribui parteneri.»” [Al-Bukhari și Muslim]

Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când ‘Abd Allah ibn Ubayy a murit, fiul său a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, dă-mi cămașa ta pentru ca eu să îl înfășor în ea (să o folosesc drept

giulgiu), roagă-te pentru el și cere iertare pentru el!» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Informează-mă când este gata (adică, după ce a fost spălat și înfășurat)!» Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a vrut să efectueze rugăciunea funerară pentru el, ‘Omar l-a tras deoparte și i-a spus: «Nu a interzis Allah să te rogi pentru ipocriți?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Mi s-a dat de ales între două opțiuni: „Roagă-te de iertare pentru ei sau nu te ruga de iertare pentru ei [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:80]» Așa că s-a rugat pentru el. Apoi, Allah a revelat: «Și nu te ruga nicicând pentru vreunul dintre ei care moare și nu sta lângă mormântul lui! [...]» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:84]» [At-Tirmidhi și Ibn Majah]

Câteva dintre manierele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu cei din jurul său

1. Legăturile strânse ale Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era foarte apropiat de companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!) și acest lucru este binecunoscut pentru oricine citește biografia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este exemplul pe care trebuie să îl urmăm în toate chestiunile noastre. Jarir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de ei!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a refuzat niciodată să mă vadă din momentul în care am devenit musulman și, de fiecare dată când mă vedea, îmi zâmbea. Odată, m-am plâns lui că nu pot să călăresc bine, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) m-a lovit cu mâna peste piept și a spus: «O, Allah, fă-l statornic și fă-l să-i îndrume și pe alții (pe Calea cea Dreaptă) și să fie bine-călăuzit!»” [Ibn Majah]

2. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) glumea cu companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) glumea cu companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!). Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea cel mai bun caracter dintre oameni. Aveam un frate pe nume Abu Umair, care cred că fusese înțărcat deja. Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) venea în casa noastră și îl vedea, îi spunea: «O, Abu Umair, ce a făcut privighetoarea?» Era o privighetoare cu care obișnuia să se joace.» [Al-Bukhari și Muslim]

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a îmbrățișat unul dintre companionii pe la spate, iar omul a spus:

„«Dă-mi drumul! Cine este?» Apoi, s-a întors pentru a îl confrunța și când a observat că era vorba de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), și-a lipit spatele de pieptul lui. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Cine cumpără acest sclav?» Bărbatul i-a spus: «O, Mesager al lui Allah, nu mă va cumpăra nimeni.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «(Jur) pe Allah, tu nu ești greu de vândut (sau «Pe Allah, tu ești valoros»).»» [Ahmad, Ibn Hibban și At-Tirmidhi]

3. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se sfătuia cu companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să se sfătuiască cu companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) și să ia în considerare părerile lor cu privire la chestiunile zilnice despre care nu fusese revelat nimic (adică nu erau probleme care țin de religie). Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„(...) Nu am văzut om să se sfătuiască mai mult cu companionii săi decât Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).” [At-Tirmidhi]

4. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îi vizita pe bolnavi fie că erau musulmani sau nemusulmani

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) își făcea griji pentru companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) și se asigura că erau bine. Dacă afla că vreunul dintre companionii (Allah să fie mulțumit de el!) era bolnav, se grăbea să-l viziteze împreună cu cei care se aflau în acel moment cu el. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu îi vizita doar pe musulmanii care erau bolnavi, ci chiar și pe nemusulmani. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat:

„Un băiat evreu obișnuia să-l servească pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Într-o zi, băiatul s-a îmbolnăvit, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mers să-l viziteze. S-a așezat aproape de capul lui și i-a spus: «Îmbrățișează islamul.» Băiatul s-a uitat la tatăl lui, care era, de asemenea, așezat

lângă capul său. Tatăl său i-a zis: «Supune-te lui Abu al-Qasim (Profetul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).» Atunci băiatul a îmbrățișat islamul. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ieșit spunând: «Slavă lui Allah, Care l-a salvat de Focul Iadului!» [Al-Bukhari]

5. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era recunoscător atunci când oamenii arătau bunătate față de el și îi răsplătea cu generozitate

‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care caută adăpost la Allah împotriva răului venit de la voi nu îi faceți rău. Celui care vă cere în Numele lui Allah dați-i. Celui care vă invită acceptați-i invitația. Pe cel care vă face un bine răsplățiți-l într-un mod asemănător, iar dacă nu aveți posibilitatea de a face aceasta, atunci rugați-vă pentru el până când simți că l-ați răsplătit.” [Ahmad]

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să primească daruri și să dăruiască ceva în schimb.” [Al-Bukhari]

6. Dragostea Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) față de toate lucrurile care erau frumoase și bune

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) iubea lucrurile frumoase și parfumul. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Femeile și parfumul mi-au fost făcute dragi (...)”
[An-Nasa’i]

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Nu am atins mătase fină sau *dibaj* (mătase groasă) mai delicată decât mâna Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și nici nu am simțit un parfum mai frumos decât transpirația Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).” [Al-Bukhari]

7. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) iubea să îi ajute pe alții, intervenind pentru ei

‘Abd Allah ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Soțul lui Barirah, un sclav pe nume Mughith, se ținea după ea plângând de i se împreunau lacrimile în barbă. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus (lui ‘Abbas): «O, ‘Abbas, nu te uimește iubirea lui Mughith pentru Barirah și repulsia (pe care o simte) Barirah pentru Mughith?» Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus lui Barirah:

«De ce nu te întorci la el?» Barirah a spus: «O, Trimis al lui Allah, îmi poruncești (aceasta)?» (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «(Nu,) eu (doar încerc să) intervin (în favoarea lui).» Ea a spus: «(Atunci) nu am nevoie de el.» [Al-Bukhari]

8. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se servea singur

Atunci când ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a fost întrebată ce făcea Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în casa lui, ea a răspuns:

„El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era un om asemeni tuturor oamenilor: își curăța hainele, își mulgea oaia și se servea singur.” [Ahmad]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu se servea doar pe sine, ci îi servea și pe alții. Atunci când ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a fost întrebată despre ce făcea Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în casa lui, ea a răspuns:

„El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să își facă de lucru ajutându-i pe membrii familiei sale și, atunci când auzea *adhan*-ul (chemarea la rugăciune), mergea să se roage.” [Al-Bukhari]

Mărturiile nepărtinitoare ale unor cunoscuți gânditori cu privire la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

1. **Wolfgang Goethe**, un poet german, a spus:

„Am căutat în istorie un exemplu pentru întreaga omenire și l-am găsit în Mohammed .”

2. Profesorul universitar **Keith Moore** a spus în cartea sa, *Dezvoltarea umană*:

„Din câte se știe din istoria embriologiei, se cunoșteau puține informații despre situația și clasificarea embrionului uman până în secolul al XX-lea. Din acest motiv, descrierea embrionului din Coran nu poate fi bazată pe cunoașterea științifică din secolul al VII-lea. Singura concluzie rezonabilă este că aceste descrieri i-au fost revelate lui Mohammed de către Allah.”

3. **Will Durant** spune în cartea sa, *Istoria civilizației*:

„Dacă judecăm măreția după impactul asupra oamenilor, atunci trebuie să spunem că Mesagerul musulmanilor este cel mai măreț dintre cei măreți din istorie. El a ținut în frâu fanatismul și superstițiile, stabilind o religie ușoară, clară și puternică, mai presus de iudaism, creștinism și de vechile religii ale țării sale. Aceasta a reușit să rămână până în prezent o forță intrinsecă măreață.”

4. **George di Tulz** a spus în cartea sa, *Viața*:

„Îndoiala cu privire la misiunea lui Mohammed implică îndoiala cu privire la Forța Divină care cuprinde toate ființele.”

5. Omul de știință **Willz** a spus în cartea sa, *Adevăratul Profet*:

„Dovada cea mai mare a sincerității Profetului este faptul că familia și apropiații săi au fost primii care au crezut în el. Ei îi cunoșteau toate secretele și, dacă s-ar fi îndoit de sinceritatea sa, nu ar fi crezut în el.”

6. Orientalistul **Hail** a spus în cartea sa, *Civilizația arabilor*:

„Noi nu cunoaștem în istoria omenirii vreo religie care să se fi răspândit cu o asemenea viteză și care să schimbe lumea așa cum a făcut-o islamul. Mohammed a creat o comunitate, a stabilit adorarea lui Allah pe Pământ, a pus bazele dreptății și ale egalității sociale și a impus ordinea, armonia, supunerea și onoarea printre niște oameni care nu cunoșteau decât anarhia.”

7. Orientalistul spaniol **Jean Lik** a spus în cartea sa, *Arabii*:

*„Nu este posibilă o descriere a vieții lui Mohammed mai bună decât cea făcută de către Allah: **«Și Noi nu te-am trimis [o, Mohammed] decât ca o îndurare pentru lumi. [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]»** Mohammed a fost o adevărată îndurare, iar eu mă rog pentru el cu aviditate și pasiune.”*

8. **George Bernard Shaw** a spus în cartea sa, *Islamul după o sută de ani*:

„Întreaga lume va accepta islamul și, chiar dacă nu îl va accepta cu numele său adevărat, o va face cu un nume de împrumut. Va veni o zi în care Occidentul va îmbrățișa religia islamică. Timp de secole, Occidentul a citit cărți pline de minciuni despre islam. Am scris o carte despre Mohammed, însă aceasta a fost cenzurată deoarece se afla dincolo de tradiția engleză. (...) Islamul este religia în care descoperim beneficiile tuturor religiilor, dar ale cărui avantaje nu le găsim în alte religii.”

Soțiile Profetului (Allah să fie mulțumit de ele!)

După moartea primei soții, Khadijah (Allah dă fie mulțumit de ea!), Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a căsătorit cu unsprezece femei, toate fiind văduve sau divorțate, în afară de ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!). Șase dintre soțiile lui proveneau din tribul Quraiș, cinci din diferite triburi arabe și una era evreică. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a căsătorit cu aceste femei din diferite motive:

1. Din motive religioase și legislative

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a căsătorit cu Zeinab bint Jahș (Allah să fie mulțumit de ea!) pentru că arabii de dinainte de islam îi interziceau unui bărbat să se căsătorească cu soția fiului său adoptiv. Credeau că fiul adoptiv este asemeni fiului adevărat din toate punctele de vedere. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a căsătorit cu ea, în ciuda faptului că fusese mai înainte soția fiului său adoptiv, Zaid ibn Haritha (Allah să fie mulțumit de el!). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a căsătorit cu ea pentru a aboli această credință. Allah Preaînaltul spune:

„Și i-ai spus aceluia asupra căruia Allah Și-a trimis harul Său [este vorba de Zayd ben Haritha, pe care Allah l-a călăuzit la islam și l-a ajutat să-l urmeze pe Profetul Mohammed], cum și tu ai trimis harul tău asupra lui [dezrobindu-l, după ce i-a fost sclav înainte de islam, înfiindu-l

și căsătorindu-l cu Zeinab, fiica mătușii tale]: „Păstrează-o pentru tine pe soața ta [nu divorța de ea] și fii cu frică de Allah!” Tu ai ținut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a voit să descopere [tu ai ținut ascunsă revelația trimisă ție de Allah cum că Zayd va divorța de Zeinab și ea va deveni soția ta, pentru a abroga prin aceasta obiceiul preislamic conform căruia era interzisă căsătoria cu soția fiului adoptiv]. Tu te-ai temut de oameni [de clevetirile oamenilor], măcar că Allah este mai vrednic să te temi de El. Apoi, când Zaid a întrerupt orice legătură cu ea, Noi Ți-am dat-o ție să-ți fie soață, pentru ca dreptcredincioșii să nu mai aibă rețineră în privința soțiilor fiilor lor adoptivi, dacă aceștia întrerup orice legături cu ele [ca urmare a decesului, repudierii sau desfacerii căsătoriei]. Și Porunca lui Allah trebuie să fie împlinită [așa cum este și Porunca Lui ca tu să o iei pe Zeinab de soție].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:37]

2. Din motive politice și pentru extinderea islamului, precum și pentru a întări relațiile lui cu triburile arabe

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a căsătorit cu femei din cele mai mari și mai puternice triburi arabe. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a poruncit companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să facă același lucru. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus lui ‘Abd ar-Rahman ibn ‘Awf (Allah să fie mulțumit de el!) :

„Dacă ți se supun (adică acceptă islamul), atunci căsătorește-te cu fiica conducătorului lor.” [At-Tabari]

Dr. Cahan a spus:

„Unele aspecte ale vieții sale pot să ne provoace confuzie, din cauza mentalității contemporane. Mesagerul este criticat din cauza obsesiei sale de a-și îndeplini dorințele lumești și din cauza celor nouă soții ale sale, cu care s-a căsătorit după moartea soției sale, Khadijah. A fost confirmat faptul că majoritatea acestor căsătorii au avut motive politice, el căutând să câștige loialitatea unor nobili și triburi.”

3. Din motive sociale

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a căsătorit cu câteva dintre soțiile companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!), care au murit în timp ce luptau pentru a transmite religia lui Allah. S-a căsătorit cu ele, cu toate că erau mai în vârstă decât el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), și a făcut aceasta pentru a le onora atât pe ele, cât și pe soții lor.

Veccia Vaglieri, cunoscuta orientalistă italiană, a scris în cartea ei, *În apărarea islamului*:

„Cu adevărat, de-a lungul tinereții sale, perioadă în care dorința sexuală este cea mai puternică, și în pofida faptului că trăia într-o societate precum cea arabă, în care poligamia era o normă și divorțul era foarte ușor de obținut, Mohammed nu s-a căsătorit decât cu o singură femeie și anume cu Khadijah, care era cu mult mai în vârstă decât el. El a rămas un soț fidel și iubitor timp de 25 de ani și nu s-a recăsătorit niciodată, decât după moartea Khadijei și după ce ajunsese la vârsta de 50 de ani. Pentru fiecare dintre căsătoriile sale a existat un

motiv social sau politic precum fie înnobilarea unor femei cuviincioase, dreptcredincioase, pioase, fie clădirea unor relații cu alte familii sau triburi, pentru a deschide un nou drum răspândirii islamului. Cu excepția 'Aishei, Mohammed nu s-a căsătorit cu femei virgine, tinere sau deosebit de frumoase. Având în vedere toate acestea, a fost el oare un bărbat nimfoman și afemeiat?!

Cu adevărat, el era un bărbat obișnuit, iar dorința de a avea urmași a fost unul dintre motivele care l-au împins la a se căsători din nou și aceasta pentru că toți copiii (băieți) pe care i-a avut cu Khadijah muriseră.

Deși nu avea foarte multe resurse materiale și purta pe umerii săi responsabilitatea unei familii numeroase, el a oferit întotdeauna drepturile fiecăreia dintre soțiile sale și nu a înclinat către a o favoriza pe vreuna dintre ele. El a urmat tradiția Profeților de dinaintea sa, precum Moise, care, la rândul lor, au avut căsătorii multiple, cu privire la care se pare că nimeni nu are obiecții. Și oare să se datoreze aceasta faptului că nu cunoaștem viața lor de zi cu zi, în vreme ce știm totul despre viața de familie a lui Mohammed?!"

Thomas Carlyle spunea în cartea sa, *Eroii*:

„Mohammed nu era un bărbat dependent de plăcerile carnale, în ciuda tuturor acuzațiilor care i-au fost aduse pe nedrept. Ar fi o greșeală să-l considerăm pe acest bărbat a fi luxurios și să spunem despre el că nu a urmărit decât satisfacerea plăcerilor sexuale. Nu, Mohammed a fost departe de aceasta.”

Dovezi din Scripturi care susțin că Mohammed a fost un Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

• Dovezi din Nobilul Coran

1. Allah Preaînaltul spune:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

2. Isus (Pacea fie asupra sa!) a vorbit despre Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Evanghelie. Allah Preaînaltul spune:

„Și [adu-ți aminte] când Isa [Isus], fiul lui Mariam [Maria], a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah [Tora, care i-a fost trimisă lui Moise] de dinainte de mine și aducându-vă [vouă] vestea bună a [venirii] unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad [un alt nume al Profetului Mohammed]!» Însă când el [Ahmad, adică Profetul Mohammed] a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: «Aceasta este vrăjitorie clară!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

„Pentru aceia care îl urmează pe Trimis, Profetul neînvățat [care nu a primit învățătură de la oameni și care nu știa nici să scrie, nici să citească - Mohammed] care nu a

primit învățătură de la oameni și care nu știa nici să scrie, nici să citească [Mohammed], despre care află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate [cum sunt carnea de porc, mortăciunea și sângele] și-i ușurează pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el [în Profet] și îl susțin și îl ajută și urmează lumina [Coranul] care a fost revelată cu el, aceia vor fi izbânditori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:157]

• Dovezi din *Sunnah* (cuvintele, faptele, acțiunile sau aprobările Profetului, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Făcând comparație, asemănarea dintre mine și alți Profeti de dinaintea mea este precum cea a unui om care își construiește o casă frumoasă, căreia îi lipsește o cărămidă într-un colț. Oamenii ar merge în jurul ei și s-ar minuna de frumusețea ei, dar ar spune: «Numai dacă ar fi fost pusă o cărămidă în acest loc!» Așadar, eu sunt cărămida și sunt ultimul dintre Profeti.” [Al-Bukhari]

• Dovezi din Scripturile precedente

Ata' ibn Yasar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am întâlnit pe ‘Abd Allah ibn ‘Amr ibn Al-’Ās (Allah să fie mulțumit de el!) și i-am cerut: «Vorbește-mi despre descrierea Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) din Tora.» El a spus: «(Jur) pe Allah, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este descris în Tora aproape la fel cum este descris și în Coran: „O, Profetule! Noi te-am trimis ca martor, ca binevestitor și ca prevenitor. Ești Robul și Mesagerul Meu și te-am numit cel demn de încredere. Nu ești nici neînduplecat, nici nerespectuos și nici nu ridici vocea în piețe. Allah nu îți va lua sufletul până nu va călăuzi națiunile și până când nu vor spune: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah.», iar prin aceasta vor fi deschiși ochii orbi, urechile surde și inimile acoperite.»» [Al-Bukhari]

Profesorul ‘Abd Al-Ahad Dawud a spus în cartea sa, *Mohammed în Biblie*:

„Am încercat să îmi susțin argumentele cu părți din Biblie, care nu prea lasă loc de dispute lingvistice. Nu aș apela la latină, greacă sau aramaică, pentru că nu ar avea rost. Pur și simplu, voi cita fragmentul de mai jos, așa cum apare în ediția revizuită a Bibliei publicate de «Societatea Biblică Britanică și străină (British and Foreign Bible Society)».

Să citim următoarele cuvinte din *Deuteronom, capitolul 18:18*:

«Le voi ridica din mijlocul fraților lor un Proroc ca tine (o, Moise), voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.»

*Dacă aceste cuvinte nu se referă la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), atunci această profeție încă nu s-a împlinit. Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a susținut niciodată că el ar fi Profetul la care se face referire în verset. Chiar și discipolii săi aveau aceeași părere, așteptând a doua venire a lui Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru ca profeția să se îplinească. Până acum, nu există nicio îndoială cu privire la faptul că prima venire a lui Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a reprezentat împlinirea profeției (**Le voi ridica din mijlocul fraților lor un Proroc ca tine - o, Moise**), iar a doua venire cu atât mai puțin va face aceasta. În conformitate cu Biserica lui, Isus (Pacea fie asupra sa!) va veni ca un Judecător și nu ca un Legiuitor, dar «cel promis» va veni cu legea în mâna lui dreaptă. O altă profeție a lui Moise (Pacea fie asupra sa!), care vorbește despre cel care **«a strălucit din muntele Paran»** în munții Meccăi, este foarte utilă în identificarea Profetului promis. Cuvintele din Deuteronom, capitolul 33, versetul 2, demonstrează acest lucru:*

«(...) Domnul a venit din Sinai și a răsărit peste ei din Seir, a strălucit din muntele Paran și a ieșit din mijlocul zecilor de mii de sfinți, având în dreapta Lui focul Legii.»

Prin aceste cuvinte, domnul a fost comparat cu Soarele. El vine din Sinai, răsare din Seir, dar strălucește în toată splendoarea sa din Paran, de unde apare din mijlocul a zeci de mii de sfinți, având focul Legii în mâna sa dreaptă. Niciunul dintre israeliți, inclusiv Isus, nu a avut nicio legătură cu Paran. Hagar, împreună cu fiul ei, Ismael, a rătăcit prin pustiul Beer-Șeba și mai târziu s-a stabilit în pustiul Paran (Geneza 21:14;21). Ismael s-a căsătorit cu o egipteancă și, din primul

lor copil, Chedar, provin arabii care locuiesc până în ziua de astăzi în pustiul Paranului. Și dacă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a cărui genealogie merge înapoi până la descendența lui Ismael prin Chedar, a apărut ca Profet în pustiul Paran și a revenit în Mecca cu zece mii de sfinți, oferind focul Legii poporului său, oare nu reprezintă aceasta împlinirea profeției de mai sus cuvânt cu cuvânt?

Cuvintele profeției lui Habacuc sunt demne de menționat. Măreția Lui a acoperit Cerurile și slava Lui umple Pământul. Cuvântul „slavă” este foarte important, întrucât numele Mohammed înseamnă literal «cel slăvit». În plus, arabilor care locuiau în deșertul Paran le-a fost promisă o revelație:

«11. Pustiul și cetățile lui să înalțe glasul! Satele locuite de Chedar să-și înalțe glasul! Locuitorii stâncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munților!

12. Să dea slavă Domnului și să vestească laudele Lui în ostroave!

13. Domnul înaintează ca un viteaz, Își stârnește râvna ca un om de război; înalță glasul, strigă, Își arată puterea împotriva vrăjmașilor Săi.»

[Isaia 42:11-13]

Există alte două profeții care merită menționate, în care se face referire la Chedar. Prima se află în **Isaia, 60:1-7**:

«1. Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine și Slava Domnului răsare peste tine (...)

6. Vei fi acoperit de o mulțime de cămile, de dromaderi din Madian și Efa; vor veni toți din Seba aducând aur și tămâie și vor vesti laudele Domnului.

7. Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertfă plăcută Mie, și Casa slavei Mele o voi face și mai slăvită.»

A doua se află în Isaia, 21:13-17:

«13. Prorocie asupra Arabiei. Veți petrece noaptea în tufele Arabiei, cete de negustori din Dedan!

14. Duceți apă celor ce le este sete; locuitorii țării Tema, duceți pâine fugarilor!

15. Căci ei fug dinaintea săbiilor, dinaintea sabiei scoase din teacă, dinaintea arcului încordat și dinaintea unei lupte înverșunate.

16. Căci așa mi-a vorbit Domnul: «Încă un an, ca anii unui simbriaș, și s-a isprăvit cu toată slava Chedarului.

17. Nu va mai rămâne decât un mic număr din vitejii arcași, fii ai Chedarului, căci Domnul Dumnezeu lui Israel a spus-o.»

Citiți aceste profeții din Isaia, în lumina Deuteronomului, care vorbesc despre strălucirea lui Dumnezeu din Paran.

Dacă Ismael (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a locuit în pustiul Paranului, unde l-a avut pe Chedar, care este strămoșul arabilor, și dacă fiilor lui Chedar li s-a promis că vor primi o revelație de la Dumnezeu, și dacă turmele lui Chedar trebuiau

să meargă de bunăvoie la altar pentru a slăvi „Casa Slavei”, unde întunericul a acoperit pământul timp de veacuri și apoi același pământ a primit Lumina lui Dumnezeu, și dacă slava lui Chedar trebuia să se piardă și numărul de arcași, care erau copiii viteji ai lui Chedar, trebuia să se micșoreze într-un an după fuga lor din fața săbiilor și a arcurilor întinse, pot toate aceste cuvinte să se refere la altcineva din Paran în afară de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un urmaș al lui Ismael (Pacea lui Allah fie asupra sa!) din partea lui Chedar, care s-a stabilit în pământul Paranului. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost singurul Profet prin care arabii au primit Revelația în perioada în care întunericul acoperea Pământul.

Prin el, Lumina Divină a strălucit din Paran, iar Mecca este singurul loc unde este slăvită Casa lui Allah și turmele lui Chedar vin la altarul ei. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost persecutat de poporul său, văzându-se obligat să părăsească Mecca. Era însetat când a fugit din calea sabiei și a arcului întins, și, la un an după fuga lui, urmașii lui Chedar l-au întâlnit la Badr, locul unde s-a dat prima bătălie între locuitorii din Mecca și Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Atunci, slava lui Chedar s-a pierdut, iar numărul arcașilor lui s-a micșorat. Dacă Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu ar fi recunoscut ca reprezentând împlinirea tuturor acestor profeții, atunci ar însemna că acestea sunt încă neîmplinite. „Casa Slavei Mele” la care se face referire în

Isaia (60:7) este Casa lui Allah din Mecca și nu Biserica lui Hristos, așa cum cred comentatorii creștini. În plus, turmele lui Chedar menționate în versetul 7 nu au venit niciodată la Biserica lui Hristos, fiind atestat faptul că urmașii lui sunt singurii oameni din lume care nu au fost influențați de aceasta.

*Din nou, menționarea celor zece mii de sfinți din **Deuteronom (33:2)** este foarte importantă. Lumina lui Dumnezeu a strălucit din Paran și a venit cu zece mii de sfinți. Dacă citiți întreaga istorie a ținutului Paran, nu veți găsi niciun alt eveniment semnificativ în afară de cucerirea Meccăi, în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a intrat cu zece mii de credincioși din Medina, întorcându-se la „Casa Slavei”. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit cu focul Legii în mâna dreaptă, anulând toate celelalte legi.*

*Mângâietorul – Duhul Adevărului – despre care a vorbit Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!), nu este altul decât Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El nu poate fi considerat a fi «Sfântul Duh», așa cum spune teologia ecleziastică. Isus (Pacea lui Allah fie asupra sa!) spune «(...) **vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.» [Ioan, 16:7]***

Aceste cuvinte arată clar că Mângâietorul avea să vină după plecarea lui Isus (Pacea lui Isus fie asupra sa!) și că nu era împreună cu el atunci când a spus acestea. Ar trebui să presupunem că Isus (Pacea fie asupra sa!) era lipsit de Sfântul Duh și că venirea acestuia era condiționată de plecarea lui? Pe lângă aceasta, din modul în care Isus (Pacea fie asupra sa!) îl

descrie, ne dăm seama că este vorba despre o persoană și nu despre un duh: «(...) căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.» Ar trebui să presupunem că Sfântul Duh și Dumnezeu sunt două entități diferite și că Sfântul Duh vorbește de la el și, în același timp, ceea ce aude de la Dumnezeu? Cuvintele lui Isus (Pacea fie asupra sa!) se referă în mod clar la un Mesager al lui Dumnezeu. Îl numește «Duhul Adevărului» și același lucru îl spune și Coranul despre Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

«Însă el a venit cu Adevărul și a adeverit [mesajele] Trimișilor.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 37:37]”

● Dovezi din Noul Testament

Există un număr de versete din Noul Testament care fac referire în mod clar la venirea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), vorbind despre natura acțiunilor și a funcțiilor sale:

„20. El a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.

21. Și ei l-au întrebat: «Dar cine ești? Ești Ilie?» Și el a zis: «Nu sunt!» «Ești prorocul?» Și el a răspuns: «Nu!»

22. Atunci i-au zis: «Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?»

23. «Eu!», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustiu: „Neteziți calea Domnului!”, cum a zis prorocul Isaia.»

24. Trimișii erau din partea fariseilor.

25. Ei i-au mai pus următoarea întrebare: «Atunci de ce botezi dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici prorocul?»
[Ioan 1:20-25]

Profetul la care se face referire nu este Isus (Pacea fie asupra sa!), ci Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pentru că Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!) a continuat să prezică venirea aceluși Profet în timpul vieții lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

Isus (Pacea fie asupra sa!)

Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) a prezis venirea altui Profet, al cărui nume avea să fie *Periclitos*, *Paraclete* sau *Paracalon* și care avea să dureze pentru totdeauna (adică învățăturile lui):

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac.” (Ioan 14:16)

Cuvântul „*periclitos*” înseamnă „*cel slăvit*” – „*cel demn de laudă*” – „*cel lăudat*” – „*cel ilustru*” și „*cel renumit*”, iar numele Ahmed înseamnă același lucru.

În Evanghelia lui Barnaba (112:16-18), Isus (Pacea fie asupra sa!) spune:

„(...) Din această cauză, Dumnezeu mă va lua de pe Pământ și va schimba aspectul trădătorului, astfel încât fiecare va crede că sunt eu. Cu toate acestea, atunci când va muri de o moarte teribilă, voi rămâne în această dezonoare pentru o lungă perioadă de timp în această lume. Însă, atunci când va veni Mohammed, mesagerul sfânt al lui Dumnezeu, această infamie va lua sfârșit.”

El (Pacea fie asupra sa!) spune, de asemenea, în capitolul 39 al aceleiași Evanghelii:

„Atunci când Adam s-a ridicat în picioare, a văzut o inscripție care strălucea asemeni Soarelui și care spunea: *«Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, iar Mohammed este Mesagerul lui Allah.»* Primul om a primit aceste cuvinte cu o afecțiune părintească și a spus, ștergându-și lacrimile: *«Binecuvântată fie ziua în care vei veni pe lume!»*”

● **Dovezi logice care susțin că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost Mesagerul lui Allah**

1. **Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era neștiutor de carte.** El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu știa să scrie și să citească și trăit în mijlocul unui popor care era, de asemenea, în mare parte, neștiutor de carte. Astfel, nimeni nu poate susține că Nobilul Coran a fost scris de însuși Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Și tu nu ai citit mai înainte de ea nicio altă carte și nici nu ai scris-o cu dreapta ta [fiindcă era neștiutor de carte]. Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran 29:48]

2. Arabii au fost provocați să aducă ceva asemănător Coranului, dar nu au reușit să facă acest lucru. Frumusețea, structura și sensurile profunde ale Coranului i-au surprins pe arabi. Coranul este miracolul etern al lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Fiecărui Profet i-au fost date minuni pentru ca poporul lui să creadă în el, însă mie mi-a fost dată o Inspirație Divină pe care Allah Preaînaltul mi-a revelat-o (Nobilul Coran). Așadar, sper ca în Ziua Judecății numărul adepților mei să îl depășească pe cel al celorlalți Profeti.”
[Al-Bukhari]

Cu toate că poporul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era elocvent și cunoscut pentru poeziile frumoase, Allah Preaînaltul l-a provocat să aducă ceva asemănător Coranului, dar nu a reușit. Apoi l-a provocat să aducă o Sură asemănătoare celor din Coran, dar nu a reușit. Allah Preaînaltul spune:

„Iar dacă vă îndoiiți de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru [Mohammed], aduceți o Sură asemenea lui [Coranului] și chemați martorii voștri cei afară de Allah, dacă sunteți sinceri!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:23]

Allah Cel Atotputernic a provocat întreaga omenire și djinii deopotrivă să aducă ceva asemănător Coranului. Allah Preaînaltul spune:

„Spune [o, Mohammed]: «De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 17:88]

3. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a continuat să predice și să cheme oamenii la islam, cu toate că a întâmpinat greutăți mari și animozitate din partea poporului său, care plănuia să-l omoare. Cu toate acestea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a continuat să predice cu răbdare. Dacă ar fi fost șarlatan, ar fi încetat să predice din teamă pentru viața sa.

Dr. M.H. Durrani a spus:

„Această credință, acest efort neobosit, această determinare și această voință cu care Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a condus mișcarea sa până la victoria finală, nu sunt decât o dovadă clară a sincerității sale absolute în ceea ce privește misiunea sa. Dacă ar fi avut chiar și cea mai mică îndoială, nu ar fi putut rezista furtunii care a continuat timp de mai bine de douăzeci de ani. Oare mai este nevoie de alte dovezi ale sincerității sale depline, ale moralității și ale măreției sufletului? Toate acestea conduc în mod inevitabil la o concluzie și anume că acest bărbat este cu adevărat Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Profetul nostru Mohammed (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un exemplu în ceea ce privește calitățile sale excepționale, virtuțile și sinceritatea sa. Viața, ideile, sinceritatea, integritatea, evlavia, bunătatea, credința și realizările sale sunt dovezi excepționale ale profetiei sale. Orice persoană care studiază viața și mesajul său în mod imparțial va mărturisi că el este cu adevărat un Mesager al lui Allah și că Nobilul Coran pe care l-a adus oamenilor este cartea lui Allah. Fiecare persoană rațională care caută în mod sincer adevărul, va ajunge fără îndoială la această concluzie.”

4. Fiecare persoană iubește podoabele și frumusețile vieții. Allah Preaînaltul spune:

„Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele jinduite - femeile, copiii, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții celei pământești, în vreme ce la Allah este buna întoarcere.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 3:14]

Omul, prin natura lui, este dornic să dobândească podoabele și frumusețile acestei lumi. Fiecare folosește propria metodă pentru a le obține, unii recurgând la acțiuni ilegale, iar alții la acțiuni legale pentru a face aceasta.

Este bine-cunoscut faptul că membrii tribului Quraiș au încercat să-l convingă pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să înceteze chemarea oamenilor la islam. I-au spus că, dacă dorea stăpânire, aveau să îl numească liderul lor, iar dacă își dorea să se căsătorească, aveau să îi ofere cele

mai frumoase femei. În plus, dacă își dorea bani, erau dispuși să îi ofere oricât, cu condiția ca el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să renunțe la chemarea sa. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns:

„Nu voi renunța la aceasta (chemarea la islam) până nu veți aprinde pentru mine o flacără de la Soare.”

Dacă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un șarlatan, ar fi acceptat această ofertă fără să ezite, dat fiind că lucrurile care i-au fost oferite depășeau cu mult ceea ce își poate dori un om în această viață.

Dr. M.H. Durrani a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a suportat treisprezece ani întregi de suferințe (în Mecca) și opt ani (în Medina) fără niciun răgaz. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a suportat toate acestea neclintit și cu o inimă fermă. Poporul său i-a oferit conducerea tribului și i-a pus la picioare întreaga avere, cu condiția să se oprească din a invita oamenii la religia sa și a-și răspândi mesajul. Dar a refuzat toate aceste oferte și a ales în schimb să sufere pentru misiunea lui (chemarea la islam). Oare de ce? De ce nu i-a păsat de bogăție, faimă, împărăție, glorie, confort și prosperitate? Omul ar trebui să reflecteze la acest aspect dacă vrea să ajungă la un răspuns...”

5. Este cunoscut faptul că supușii și bogăția unui regat sunt supuse voinței regelui și se află în serviciul său. În ceea ce îl privește pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa!), el știa că această viață este o fază tranzitorie. ‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah dormea pe o rogojină din paie. Apoi, s-a ridicat și rogojina lăsase urme pe trupul său. Noi i-am spus: «O, Mesager al lui Allah, am putea să obținem un pat mai bun pentru tine.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Ce legătură am eu cu această lume? În această lume sunt doar precum un călător care caută umbra unui copac, se odihnește și apoi o lasă ca să își continue drumul.»» [At-Tirmidhi]

Nu’man ibn Bashir (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am auzit pe ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) spunând: «L-am văzut pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) zvârcolindu-se de foame în timpul zilei și nu putea găsi nici măcar cea mai stricată curmală pentru a-și umple stomacul.»» [Ibn Majah]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Familia lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a mâncat niciodată până să se sature timp de trei zile consecutive până la moartea lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).» [Al-Bukhari]

Cu toate că Peninsula Arabică se afla sub controlul său și că el era sursa binelui pentru poporul său, de multe ori Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu găsea mâncare pentru a-și acoperi nevoile. Soția lui, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a cumpărat puțină mâncare de la un evreu, cu înțelegerea că îl va plăti mai târziu, și i-a dar drept garanție scutul său.” [Al-Bukhari]

Aceasta nu înseamnă că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu ar fi putut obține orice și-ar fi dorit, dat fiind că banii și bogățiile erau aduse în fața moscheii lui, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu pleca de acolo până când nu le împărțea între săraci și nevoiași. Printre companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) erau și câțiva bogați, care se grăbeau să-l slujească și să îi ofere tot ce aveau de valoare. Dar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a refuzat bogățiile acestei lumi, cunoscând realitatea vieții lumești. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Această lume, în comparație cu Viața de Apoi, este similară cu cantitatea de apă care rămâne pe deget atunci când unul dintre voi îl înmoaie în mare: să vadă ce rămâne pe deget.” [Muslim]

Lady E. Cobold a spus în cartea sa, *Pelerinajul la Mecca* (Londra, 1934):

„În ciuda faptului că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era conducătorul Peninsulei Arabice... el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu s-a gândit la titluri și nu și-a luat servitori pentru a-i exploata. Dimpotrivă, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a rămas același, fiind mulțumit de faptul că era Trimisul lui Allah și ajutorul musulmanilor. El

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) își curăța casa singur și își repara pantofii cu mâinile sale nobile. Era generos precum vântul care aduce ploaia. Nu venea vreun sărac sau nefericit la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), fără ca el să-i dea din puținul pe care îl avea. De cele mai multe ori, nu avea decât foarte puține provizii, care nu erau suficiente nici măcar pentru satisfacerea propriilor nevoi.”

6. Profetul (Pacea și binecuvântarea Lui Allah fie asupra sa!) întâmpina uneori evenimente dificile pentru care avea nevoie de clarificări și pe care nu le putea rezolva pentru că Revelația cu privire la ele întârzia să apară. Astfel, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) trăia o perioadă de îngrijorare și tristețe până când primea Revelația. Un exemplu în acest sens este momentul în care onoarea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost atacată, fiind calomniată una dintre soțiile sale. Atunci, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a așteptat vreme de o lună Revelația, în timp ce dușmanii lui îl calomniau și îi atacau onoarea. După aceea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a primit Revelația prin care era confirmată nevinovăția soției sale. Dacă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un mincinos, ar fi rezolvat problema el însuși, însă el (Pacea și binecuvântarea Lui Allah fie asupra sa!) nu a rostit nimic după pofta lui.

7. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a pretins niciodată o poziție înaltă și nu accepta ca oamenii să îl trateze într-o manieră care denotă măreție. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Îl iubeau pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mai mult decât orice, dar atunci când îl vedeau, nu se ridicau în picioare, pentru că știau că nu îi plăcea aceasta.” [At-Tirmidhi]

Washington Irving a spus:

„Succesele lui militare nu au trezit în el nicio urmă de aroganță sau vanitate, așa cum s-ar fi întâmplat dacă ar fi luptat din motive egoiste. În momentul în care a avut cea mai mare putere, și-a păstrat aceeași simplitate și umilință pe care le-a avut atunci când a trecut prin momente grele. Departate de a pretinde un statut regal, el era nemulțumit dacă, atunci când intra într-o cameră, îi era arătată orice formă de respect. Cu toate că a fondat un stat măreț, așa cum este statul musulman, el l-a condus cu dreptate și nu s-a gândit să instaureze o dinastie.”

8. Revelarea unor versete ale Coranului în care Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este muștrat din cauza unor întâmplări, precum:

a. Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„O, Profetule! De ce interzici tu [pentru tine] ceea ce Allah ți-a îngăduit, căutând să le mulțumești pe soțiile tale?”

Și Allah este Ghafūr [Atoateiertător], Rahīm [Prea Îndurător].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 66:1]

Acest verset a fost revelat deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) evita consumul de miere din cauza uneia dintre soțiile sale. Allah Preaînaltul l-a muștrat pentru că își interzisese ceva ce El a permis.

b. Allah Preaînaltul spune:

„Allah te-a iertat! De ce le-ai dat tu voie [să rămână acasă și să nu participe la luptă], înainte de a-i descoperi pe cei aflați întru adevăr și de a-i cunoaște pe cei mincinoși?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:43]

Allah Preaînaltul l-a muștrat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru că a acceptat imediat falsele pretexte ale ipocriților care nu au participat alături de el la bătălia de la Tabūk. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a iertat și le-a acceptat pretextele fără a le verifica. Allah Cel Atotputernic spune:

„Niciun Profet nu ar fi trebuit să aibă prizonieri până [nu ar fi învins], măcelărind pe pământ. Voi voiți bunurile acestei lumi, în vreme ce Allah voiește [pentru voi] Lumea de Apoi, iar Allah este ‘Azīz [Invincibil, Atotputernic], Hakīm [Preaînțelept].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:67]

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Dacă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi vrut să ascundă ceva din ceea ce i-a fost trimis, el ar fi ascuns cu siguranță acest verset: «Și i-ai spus

aceluia asupra căruia Allah Și-a trimis harul Său [*este vorba de Zayd ibn Haritha, pe care Allah l-a călăuzit la islam și l-a ajutat să-l urmeze pe Profetul Mohammed*], **cum și tu ai trimis harul tău asupra lui** [*dezrobindu-l, după ce i-a fost sclav înainte de islam, înfiindu-l și căsătorindu-l cu Zeinab, fiica mătușii tale*]: „**Păstrează-l pentru tine pe soața ta** [*nu divorța de ea*] **și fii cu frică de Allah!**” Tu ai ținut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a voit să descopere [*tu ai ținut ascunsă revelația trimisă ție de Allah cum că Zayd va divorța de Zeinab și ea va deveni soția ta, pentru a abroga prin aceasta obiceiul preislamic conform căruia era interzisă căsătoria cu soția fiului adoptiv*]. **Tu te-ai temut de oameni** [*de clevetirile oamenilor*], măcar că Allah este mai vrednic să te temi de El. [...]» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:37] [Al-Bukhari și Muslim]

c. Allah Preaînaltul spune:

„**Tu [Mohammed] nu ai niciun amestec în aceasta; fie că El primește căința lor, fie că îi osândește, pentru că ei sunt într-adevăr nelegiuți.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:128]

d. Allah Preaînaltul spune:

„**El [Mohammed] s-a încruntat și s-a întors cu spatele, ~ Atunci când bărbatul orb [‘Abd Allah ibn Umm-Maktum] a venit la el** [*pentru a îi cere sfatul, în timp ce Profetul era foarte ocupat, predicându-le unora dintre conducătorii tribului Quraiș*]. ~ **Și cum ai putea tu să știi? Poate că el ar putea fi purificat** [*prin sfatul tău*], ~ **Sau poate el ar fi primit călăuzirea** [*ar fi primit îndrumare*] și călăuzirea ar fi fost

spre folosul său!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 80:1-4]

Dacă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un șarlatan, aceste versete nu s-ar fi găsit în Coran.

Lightner a spus în cartea sa, *Religia islamului*:

„Odată, Allah i-a trimis o Revelație Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin care l-a muștră foarte tare din cauza faptului că i-a întors spatele unui om sărac și orb pentru a discuta cu un om bogat. Această Revelație a fost transmisă mai departe. Dacă ar fi fost adevărat că aceste cuvinte îi aparțineau, așa cum spun unii creștini, această Revelație nu ar fi existat.”

9. Unul dintre semnele care dovedesc cu certitudine Profetia lui se găsește în Capitolul 111 al Nobilului Coran. În acesta, Allah Preaînaltul l-a condamnat pe Abu Lahab (unchiul Profetului) la chinurile Iadului. Acest capitol a fost revelat în perioada timpurie a chemării sale la islam. Dacă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un șarlatan, el nu ar fi luat o asemenea decizie, sperând că unchiul său ar fi putut accepta islamul în cele din urmă.

Dr. Garry Miller a spus:

„De exemplu, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) avea un unchi care se numea Abu Lahab. Acesta ura islamul în așa măsură încât obișnuia să-l urmărească pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa!) oriunde mergea pentru a-l discredita. Când Abu Lahab îl vedea pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vorbind cu vreun străin, aștepta până când pleca și apoi mergea la străin și îl întreba: «Ce ți-a spus? A spus că este negru? Fără îndoială, este alb. A spus că este dimineată? Fără îndoială, este noapte.» Spunea exact contrariul a ceea ce îl auzea spunând pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Cu toate acestea, cu zece ani înainte de moartea lui Abu Lahab, a fost revelat un mic Capitol al Coranului în legătură cu el, Surat Al-Masad, care afirmă în mod explicit că acesta va ajunge în Focul Iadului. Cu alte cuvinte, afirmă că el nu avea să accepte niciodată islamul. Timp de zece ani, tot ce trebuia să facă Abu Lahab era să vină în fața oamenilor și să spună: «Am auzit că Mohammed spune că n-am să devin niciodată musulman și că am să intru în Focul Iadului. Așadar, acum vreau să devin musulman. Ce părere aveți de aceasta? Continuați să credeți că Mohammed este sincer în ceea ce spune? Continuați să credeți că Revelația pe care o primește este Divină?» Dar nu a făcut acest lucru niciodată. Cu toate că întotdeauna a căutat să îl contrazică pe Profet în tot ceea ce spunea, nu a făcut același lucru în acest caz. A fost ca și cum Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-ar fi spus unchiului său: «Mă urăști și vrei să termini cu mine? Poftim, spune aceste cuvinte și vei obține acest lucru. Haide, spune-le.» Cu toate acestea, Abu Lahab nu le-a spus niciodată. Zece ani! Și în tot acest timp, nu a acceptat niciodată islamul și nici nu a arătat că ar avea intenții să facă acest lucru. Timp de zece ani a avut posibilitatea de a distruge islamul într-un singur minut! Dar aceste cuvinte nu au fost ale Profetului Mohammed (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ci ale Celui Atoateștiutor, Care știa faptul că Abu Lahab nu avea să accepte niciodată islamul. Cum ar fi putut ști cu certitudine Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că Abu Lahab avea să confirme cele revelate în Surat Al-Masad? Cum ar fi putut să fie atât de sigur încât să dea cuiva posibilitatea ca, timp de zece ani, să dezmință Profeția lui? Singurul răspuns este că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era Mesagerul lui Allah, pentru că o persoană trebuie să fie absolut convinsă că are o Revelație Divină pentru a lansa o asemenea provocare:

„Să piară și să fie distruse cele două mâini ale lui Abu Lahab [*expresie arabă care înseamnă «Fie ca Abu Lahab să piară și să fie mâhnit!»*] **și** [*cu adevărat*] **el a fost pierdut și distrus** [*verbele din Coran la timpul trecut sunt, de regulă, utilizate pentru ceva care se va întâmpla în viitor, pentru a arăta că acel lucru se va întâmpla cu siguranță și că nimic nu poate schimba acest lucru*]! [*Abu Lahab a fost unul dintre unchii Profetului și unul dintre cei mai mari dușmani ai săi. Atunci când Profetul i-a chemat pe conducătorii tribului Quraiș pentru a îi invita la islam, Abu Lahab i-a spus: «Pentru acest lucru lipsit de importanță ne-ai chemat aici? Fie ca tu să pieri!» De aceea, în acest verset este un răspuns la ceea ce a spus Abu Lahab.*] ~ **Averea și copiii săi nu îi vor fi de niciun folos** [*acestea nu îl vor proteja nici de pedeapsă, nici nu îi vor aduce vreun câștig împotriva lui Allah*]. ~ **El va intra în Focul Văpăii aprinse** [*cu putere*], **unde va arde.** ~ **Și soția sa, de asemenea, cea care cară lemne** [*adică niște vreascuri cu spini pe care ea obișnuia să le care și să le pună în calea Profetului*]

pentru a îi face rău și care obișnuia să îl defăimeze], ~La gâtul ei este o funie din masad [răsucite, fibre foarte puternice de palmier cu care va fi ridicată în Iad și apoi aruncată jos].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 111:1-5]”

10. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este numit Ahmad într-un verset al Coranului în loc de Mohammed. Allah Preaînaltul spune:

„Și [adu-ți aminte] când Isa [Isus], fiul lui Mariam [Maria], a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah [Tora, care i-a fost trimisă lui Moise] de dinainte de mine și aducându-vă [vouă] vestea bună a [venirii] unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad [un alt nume al Profetului Mohammed]!» Înă când el [Ahmad, adică Profetul Mohammed] a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: «Aceasta este vrăjitorie clară!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

Dacă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un șarlatan, numele de Ahmad nu s-ar fi regăsit în Nobilul Coran.

11. Religia islamului există și astăzi și se răspândește în toată lumea. Mii de oameni se convertesc la islam și îl preferă în locul altor religii, în ciuda faptului că persoanele care se ocupă cu chemarea la islam nu sunt susținute economic, așa cum s-ar putea aștepta cineva, și în ciuda tuturor eforturilor pe

care le fac inamicii islamului pentru a opri răspândirea lui. Allah Preaînaltul spune:

„Într-adevăr, Noi am revelat Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

Thomas Carlyle a spus în cartea lui, *Eroii*:

„Un om fals a pus bazele unei religii? Cum, când un om fals nu poate construi nici măcar o casă din cărămizi? Dacă acesta nu știe și nu urmează întocmai proprietățile mortarului, cele ale lutului ars și ale altor lucruri cu care lucrează, nu va reuși să construiască o casă, ci o grămadă de gunoi. Aceasta nu va reuși să supraviețuiască timp de douăsprezece secole și să adăpostească o sută optzeci de milioane de oameni; ci va cădea de îndată. Un om are datoria de a se conforma legilor naturii pentru că, altfel, aceasta nu îi va răspunde. Ceea ce transmit necredincioșii sunt niște minciuni, oricât de mult le-ar împodobi sau înfrumuseța, până când ajung să creadă ei înșiși că spun adevărul... ei au rătăcit oameni, națiuni și popoare cu aceste minciuni.”

Allah Preaînaltul a prezervat Nobilul Coran în piepturile oamenilor, generație după generație. Într-adevăr, memorarea, recitarea, învățarea și predarea lui sunt lucruri pe care musulmanii se întrec să le facă pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel mai bun dintre voi este cel care memorează Coranul și îi învață și pe alții.” [Al-Bukhari]

Mulți au încercat să adauge sau să scoată versete din Nobilul Coran, dar niciodată nu au reușit, pentru că aceste greșeli sunt descoperite aproape imediat.

Sunnah Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care reprezintă a doua sursă a Legii islamice, a fost păstrată de-a lungul timpului de către oameni demni de încredere și respectabili. Ei și-au petrecut viața adunând cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și studiindu-le în detaliu, astfel încât să deosebească relatările slabe de cele autentice, și clarificând care relatări au fost produse ale invenției. Oricine a studiat cărțile de hadith poate să perceapă cât de mari au fost încercările de a păstra cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și că relatările care au fost clasificate ca fiind autentice sunt într-adevăr autentice.

Michael Hart a spus în cartea sa „*Cei 100 - topul celor mai influente persoane din istorie*”:

„Mohammed a fondat și promulgat una dintre cele mai mari religii ale lumii, devenind unul dintre cei mai mari conducători politici. Astăzi, la 13 secole după moartea lui, influența sa este încă foarte puternică și difuză.”

12. Principiile pe care le-a adus sunt bune și adecvate pentru orice loc și timp. Rezultatele punerii în practică a islamului sunt clare și cunoscute, lucru care confirmă că este vorba despre o Revelație de la Allah Preaînaltul. Pe deasupra, este imposibil ca Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să fi fost un Profet ca toți ceilalți Profeți și Mesageri (Pacea lui Allah fie asupra lor!) care au fost trimiși înainte de el? Dacă răspunsul la această întrebare este că nimic nu este exclus, atunci întrebarea noastră este: de ce respingeți

calitatea lui de Profet în timp ce o confirmați pe cea a Profeților de dinaintea lui?

13. Un om nu poate să creeze legi asemănătoare Legilor islamice, care tratează toate aspectele vieții, cum ar fi: comerțul, căsătoria, comportamentul social, politica, războiul, practicile de adorare și așa mai departe. Prin urmare, cum este posibil ca un om neștiutor de carte să fi creat așa ceva? Nu este aceasta o dovadă clară a Profeției sale?

14. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a început să cheme oamenii la islam după ce a fi împlinit vârsta de 40 de ani. Anii tinereții lui trecuseră și, la vârsta la care ar fi trebuit să se odihnească și să trăiască în tihnă, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a început Misiunea ca Profet.

Thomas Carlyle a spus în cartea sa, *Eroii*:

„Ceea ce dezmente pretinderile celor care spun că Mesajul lui Mohammed nu a fost unul sincer este faptul că el și-a petrecut tinerețea trăind o viață liniștită, fără a căuta să facă ceva care să-i aducă faimă și putere. Numai după ce tinerețea a trecut și a înaintat în vârstă, în inima lui a început să fiarbă vulcanul care înainte era liniștit, dorindu-și să reușească ceva foarte mare și important.”

R. Landau a spus în cartea sa, *Islamul și arabii*:

„Misiunea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost extraordinară, una imposibil de dus

la capăt de un șarlatan împins de motive egoiste. Unii scriitori occidentali timpurii l-au acuzat pe Profetul arab (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că și-a dorit să obțină succesul prin efortul său personal. Sinceritatea de care a dat dovadă în transmiterea Mesajului său și credința deplină a adepților săi în tot ceea ce i-a fost revelat neagă acuzațiile de înșelăciune premeditată care i-au fost aduse lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Nu numai că islamul durează deja de o mie trei sute de ani ci, în fiecare an, are tot mai mulți adepți. Paginile istoriei nu ne oferă niciun exemplu de escroc al cărui mesaj să fi avut meritul creării celui mai mare imperiu dintre toate și a celei mai nobile civilizații dintre toate.”

Care sunt cerințele mărturisirii că Mohammed este Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

1. **Credința în Mesajul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și în faptul că acesta este valabil pentru toată omenirea, nu numai pentru poporul său sau vremea sa.** Acesta este un Mesaj general, care nu se limitează la un loc sau la o perioadă, ci va fi valabil până în Ziua Învierii. Allah Cel Atotputernic spune:

„Binecuvântat este Acela care a trimis Îndreptarul [Al-Furqan - termen prin care se are în vedere Coranul] Robului Său [Mohammed], pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:1]

2.Credința că tot ceea ce a transmis este de la Allah.

Allah Preaînaltul spune:

„Nu rostește nimic după pofta lui [în acest Coran]! ~ El [Coranul] nu este decât o Revelație trimisă [de către Allah].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:3-4]

În ceea ce privește restul chestiunilor lumești, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a străduit întotdeauna să le rezolve în cel mai bun mod cu putință. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, eu nu sunt altceva decât un om, și părțile litigante vin la mine pentru a le soluționa disputele. Este posibil ca unul dintre voi să-și prezinte cazul într-un mod mai elocvent și mai convingător decât adversarul său, iar prin prisma acestora aș putea să-l consider îndreptățit și astfel să dau o hotărâre în favoarea sa, bazată pe ceea ce am auzit. Prin urmare, dacă am dat vreodată dreptul unui musulman altcuiva, din greșală, (iar cel care îl primește știe că aceasta este o greșală), atunci, cel care știe că nu i se cuvine ceea ce i-am dat, să nu îl ia, pentru că, de fapt, prin aceasta, eu nu i-am oferit decât o bucată din Foc.” [Al-Bukhari și Muslim]

3. **Credința că misiunea lui a fost o îndurare pentru omenire.** Allah Preaînaltul spune:

„**Și Noi nu te-am trimis [o, Mohammed] decât ca o îndurare pentru lumi.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]

Allah Cel Atotputernic a spus adevărul pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost o îndurare în adevăratul sens al cuvântului. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a scos pe oameni din întuneric la lumină, din adorarea creațiilor la adorarea numai a Creatorului lor, din nedreptatea religiilor la dreptatea islamului și din mărginirea acestei lumi la nemărginirea Vieții de Apoi.

4. Credința că a fost ultimul dintre Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) și cel mai bun dintre ei. Allah Preaînaltul spune:

„Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

5. Credința că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a completat și perfecționat religia și că nu mai poate fi adăugat sau înlăturat nimic din aceasta. Allah cel Atotputernic spune:

„[...] În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Aceasta este într-adevăr ceea ce se observă, dat fiind că islamul abordează toate aspectele vieții, precum cele legate de viața politică, economică, socială și morală. Aceasta este o religie și un mod de viață în adevăratul sens al cuvântului. Legat de aceasta, gânditorul Kwelem a spus în cartea sa, *Credința islamică* (pagina 119-120):

„Prevederile Coranului nu se limitează doar la obligațiile morale și religioase... Aceasta este o lege generală pentru lumea islamică, incluzând legi civile, comerciale, militare, judiciare și penale. În plus, este o lege religioasă care guvernează toate chestiunile, de la cele

religioase până la cele legate de viața lumească, de la prezervarea vieții până la sănătatea fizică, de la drepturile celor care guvernează până la drepturile fiecărui individ, de la interesul personal la cel general, de la virtute la păcat, de la pedeapsa lumească la cea din Viața de Apoi... Astfel, Coranul diferă în mod semnificativ de cărțile sfinte ale creștinilor, care nu conțin niciun fel de fundamente religioase. Mai mult decât atât, ele sunt alcătuite din povești, fabule și o dezordine totală în ceea ce privește adorarea... Acest lucru este illogic și fără niciun efect..”

6. Credința că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a îndeplinit Misiunea și nu a omis nimic bun pe care să nu ceară oamenilor să îl facă și nimic rău pe care să nu îl interzică. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a întrebat pe cei prezenți în cadrul Pelerinajului de Adio:

„«Am transmis mesajul?» Ei au răspuns: «Da!» Atunci el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Fii Martorul meu, o, Allah, că am transmis oamenilor Tăi Mesajul Tău!»” [Al-Bukhari și Muslim]

7. Credința că islamul este singura religie acceptată de Allah Preaînaltul după misiunea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și că oamenii vor fi judecați în conformitate cu aceasta. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:85]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„(Jur) Pe Cel în Mâna căruia este sufletul lui Mohammed! Oricine a auzit de mine din această comunitate, sau orice evreu, sau orice creștin care mă ascultă, însă nu își mărturisește credința în cele cu care am fost trimis și moare în această stare (de necredință), va fi printre oaspeții Focului.” [Muslim]

8. Supunerea față de poruncile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah cel Atotputernic spune:

„Cei care se supun lui Allah și Trimisului, aceia vor fi împreună cu cei pe care i-a binecuvântat Allah cu harul Său, ca și profetii, adevărații evlavioși, martirii și cei pioși. Și ce buni tovarăși vor fi aceștia!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:69]

Așadar, oamenii trebuie să urmeze ceea ce el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) poruncește și să evite ceea ce el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) interzice. Allah Preaînaltul spune:

„[...] Ceea ce Mesagerul vă dăruiește [hotărăște, poruncește] primiți [faceți] și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă [și nu faceți] și fiți cu frică de Allah,

căci, cu adevărat, Allah este Aspru la pedeapsă!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:7]

Allah Preaînaltul spune cu privire la cei care arată nesupunere față de poruncile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și încalcă orânduielele Lui, [Allah] îl va face să intre în Foc, rămânând veșnic în el și el va avea parte de chinuri înjositoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:14]

9. Acceptarea verdictelor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), fără a se opune acestora. Allah Preaînaltul spune:

„Însă, nu! [Jur] pe Domnul Tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine ca judecător pentru cele care se iscă între ei și nu vor mai afla în sufletele lor temere față de ceea ce tu ai hotărât și nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].” [Traducerea sensurilor Nobilului Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:65]

Punerea Legii islamice înaintea tuturor legilor, prevederilor și reglementărilor făcute de om. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și, oare, voiesc ei judecata din vremea păgâniei [perioada anterioară apariției islamului, cunoscută sub numele de Al-Jahiliyyah]? Dar cine, oare, ar putea fi mai bun

judcător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?” [Traducerea sensurilor Nobilului Traducerea sensurilor Nobilului Coran,5:50]

10. Urmarea Tradiției Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Spune: „[O, Profetule] Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah este Al-Ghafūr [Atoateiertător], Ar-Rahīm [Prea Îndurător]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:31]

Aceasta implică, de asemenea, urmarea exemplului Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), fapt care presupune cunoașterea vieții lui. Allah Preaînaltul spune:

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomeniște pe Allah mereu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:21]

Pentru a putea urma exemplul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este necesară cunoașterea și studierea biografiei sale. Zain Al-Abidin - Ali ibn Husein ibn Ali ibn Abu Talib (Allah să fie mulțumit de ei!) a spus:

„Cunoașteam bătăliile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) asemeni captolelor din Coran.” (Începutul și sfârșitul, Ibn Kathir 3/242)

Bătăliile fac parte din bibliografia Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

11. Acordarea poziției cuvenite Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu exagerați în laudarea mea la fel cum creștinii au făcut cu Isus, fiul Mariei, deoarece eu nu sunt decât un rob al lui Allah; așadar, spuneți-mi: «Robul și Mesagerul lui Allah.»” [Al-Bukhari]

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este pomenit, se impune trimiterea de salutări asupra lui. Allah Preaînaltul spune:

„Allah și îngerii Săi se roagă pentru Profet. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:56]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O persoană zgârcită este cea în fața căreia numele meu este menționat și nu trimite salutări asupra mea.” [At-Tirmidhi]

12. Iubirea, respectul și punerea iubirii față de el mai presus decât cea față de alte persoane, deoarece el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) are meritul călăuzirii oamenilor la adevărata religie, după Allah Preaînaltul. În această religie se găsește fericirea atât în

această viață cât și în Viața de Apoi. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune [o, Mohammed]: «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu porunca Sa!» Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran,9:24]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a dezvăluit care sunt consecințele iubirii față de el, atunci când i-a răspuns unui bărbat care l-a întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah! Când va veni Ceasul?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a ridicat pentru a efectua rugăciunea, iar atunci când a terminat, a întrebat: «Unde este cel care a întrebat când va sosi Ceasul?» Omul a răspuns: «Eu sunt acela, o, Mesager al lui Allah.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Ce ai pregătit pentru el?» Omul a răspuns: «O, Mesager al lui Allah, nu am pregătit multe rugăciuni sau post pentru el, dar îi iubesc pe Allah și pe Mesagerul lui.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Un om va fi cu cei pe care îi iubește și tu vei fi cu cei cu care îi iubești.»» [At-Tirmidhi]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care are următoarele trei calități va simți dulceața credinței: Allah și Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îi sunt mai dragi decât oricine și orice altceva; iubește o persoană numai de dragul lui Allah; urăște să se întoarcă la necredință, după

ce Allah l-a salvat de aceasta, așa cum urăște să fie aruncat în Foc.” [Al-Bukhari și Muslim]

Atunci când cineva îl iubește cu adevărat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), el îi iubește și pe cei pe care el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a iubit, așa cum sunt familia și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!), și îi urăște pe cei pe care el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a urât. De asemenea, el îi urmează pe cei care l-au urmat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și le este dușman celor cărora Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a fost dușman. Astfel, el trebuie să iubească doar de dragul lui Allah Preaînaltul și să urască doar de dragul Lui, așa cum a făcut și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

13. Chemarea la religia sa și încercarea de a o transmite și celor care nu au aflat despre ea în cel mai bun mod cu putință. Allah Preaînaltul spune:

„Chemă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul tău este mai Bineștiutor al acelor care s-au abătut de la calea Sa și El este mai Bineștiutor al celor care sunt bine călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:125]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Transmiteți de la mine chiar și numai un verset.” [Al-Bukhari]

14. Apărarea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a Tradiției sale prin negarea a tot ceea ce îi este atribuit în mod nedrept și explicarea adevărului celor care nu îl cunosc, precum și apărarea Tradiției și a chemării sale prin negarea falselor acuzații pe care le aduc dușmanii islamului.

15. Păstrarea Tradiției Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„(...) Trebuie să urmați Sunnah mea și a califilor bine-călăuziți. Țineți-vă de ea și nu îi dați drumul. Evitați noutățile, pentru că orice chestiune care nu are precedent în islam este bid‘ah (inovație), iar orice bid‘ah (inovație) este o deviere.” [Abu Dawud]

Concluzii

Încheiem această discuție citând cuvintele lui **Alfonse de Lamartine** cu privire la măreția Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Niciun bărbat nu a avut vreodată, în mod voluntar sau involuntar, o misiune atât de nobilă. Această misiune depășea capacitățile omului. Prin ea, au fost oprite prejudecățile care au ridicat o barieră între om și Creatorul său. Mulțumită ei, a fost restabilită relația dintre om și Dumnezeu și invers și, de asemenea, a fost restabilit conceptul real de divinitate și sanctitatea acestuia în mijlocul unei anarhii de divinități păgâne la care oamenii se închinau la acel moment. Niciodată o persoană nu a îndeplinit o astfel de misiune supraomenească având mijloace atât de modeste. Aceasta s-a datorat faptului că el (Mohammed) a avut încredere deplină în conceptul și punerea în aplicare a misiunii sale nobile. Mohammed nu a fost ajutat decât de un număr restrâns de persoane, care locuiau într-un colț al deșertului și aveau încredere în el.

În cele din urmă, niciodată vreun bărbat nu a reușit să provoace o astfel de revoluție în întreaga lume. În mai puțin de două secole de la apariția islamului, acesta domina întreaga Peninsulă Arabică și cucerise, în numele lui Allah, Persia, Khorasanul, regiunea dintre Eufrat și Tigru, India Occidentală, Siria, Abisinia, toată Africa de Nord, nenumărate insule Mediteraneene, Spania și o parte din Franța.

Dacă luăm în considerare faptul că măreția scopului, carența mijloacelor și succesul uluitor sunt trei criterii ale

eroismului uman, cine ar îndrăzni să îl compare pe oricare bărbat al istoriei moderne cu Mohammed? Acești bărbați renumiți nu au creat decât armate, legi sau imperii și structuri materiale care, în majoritatea cazurilor, au fost distruse în fața ochilor lor. Cu toate acestea, acest bărbat (Mohammed) nu numai că a mobilizat armate, a implementat legi și a creat imperii, popoare și regate, ci a mobilizat milioane de oameni reprezentând o treime din populația lumii la acel moment. În plus, a abrogat domniile, locuri sfinte, religii, idei, credințe și ideologii în lumina Cărții ale cărei versete au devenit legea care reglementează comportamentul comunității spirituale, în cadrul căreia s-au unit popoare întregi de toate rasele și limbile. El i-a lăsat comunității musulmane o caracteristică de neșters, și anume adorarea unui Dumnezeu Unic, pe Care privirea nu Îl poate cuprinde, și ura față de politeism. Astfel, cei care au crezut în Mohammed se disting prin respectarea poziției stricte față de falsele divinități și de politeismul poluant. Aderarea unei treimi din întreaga populație a lumii la religia lui a fost un miracol, poate nu neapărat cel al unui om, ci al logicii.

Ideea unei singure divinități la care i-a chemat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe oameni, într-o perioadă în care dominau miturile și superstițiile consolidate în mințile lor de practicile ghicitorilor și de idolatrie este, în sine, un miracol. Încă din momentul în care a formulat această idee, el a distrus toate templele de idoli, provocând o treime din populația lumii. Viața lui, contemplarea, revoluția eroică împotriva superstițiilor poporului său, îndrăzneala de a-i provoca pe politeiști,

rezistența în fața tuturor prejudiciilor pe care le-a suportat timp de 15 ani în Mecca, răbdarea în fața nedreptăților și a disprețului din partea oamenilor, care aproape au reușit să îlucidă, persistența în răspândirea mesajului său, războiul împotriva perversiunii morale și a obiceiurilor păgâne, credința profundă în victorie, serenitatea în fața nenorocirilor, modestia în fața victoriilor, ambiția devotată unei singure idei, care nu avea nicio legătură cu faima sau puterea, constanța în rugăciune, discuțiile private cu Allah, moartea și victoria sa răsunătoare de după moarte... toate acestea dovedesc că nu ne aflăm în fața unui șarlatan. Dimpotrivă, ne aflăm în fața unei credințe solide și de neclintit. Credința sa a fost construită pe două principii de bază, primul fiind credința că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah, și al doilea că El nu poate fi perceput prin simțurile fizice. Prin intermediul primului principiu aflăm cine este Allah, iar al doilea principiu este legat de cunoașterea necunoscutului.

Filosof, orator, legiuitor, luptător, cuceritor, gânditor, Mesager, fondator al unei Religii bazate pe logică și adorare, fără statui și simboluri, liderul a douăzeci de imperii lumești și al unui imperiu spiritual nelimitat... acesta este Mohammed. Dacă luăm în considerare toate criteriile care alcătuiesc măreția acestui bărbat, care om a fost mai măreț decât Mohammed?"

Într-adevăr, o, Mesager al lui Allah, recunosc că nu ți-am făcut dreptate prin această lucrare, care reprezintă doar o încercare de a combate afirmațiile defăimătoare la adresa personalității tale, aduse de politeiști și de cei care cad pradă preocupărilor lumești și dorințelor animalice.

Îi cer lui Allah ca această carte să corecteze toate neînțelegerile cu privire la această personalitate onorabilă, să devină o cheie pentru cei care vor să cunoască mai multe despre ea, să îndrume către bine și să avertizeze împotriva răului. Respectarea tuturor legilor și reglementărilor aduse de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), precum și a Tradiției sale, duc la mulțumirea lui Allah Cel Atotputernic și la Paradis.

Trebuie să renunțăm la imitarea și urmarea oarbă a tradiției strămoșilor noștri și să începem să ne bazăm pe cunoaștere, cercetare și logică în ceea ce credem și facem.

***Pentru mai multe informații despre islam
puteți consulta următoarele site-uri:***

E-Books

www.islamhouse.com

www.islamland.com

www.sultan.org

www.thekeytoislam.com

www.en.alukah.net

www.muslim-library.com

www.r-islam.com

www.rasoulAllah.net

www.knowingAllah.com

www.islamic-invitation.com

www.ar.islamway.net

Chat

www.edialogue.org

www.islamreligion.com

www.chatislamonline.org

www.islam-port.com

Cărți islamice gratuite

www.islamicbooks4u.net

www.islamic-message.net

Fatawa

www.islamqa.info/en

www.fatwa.islamweb.net/en/

Pentru noii musulmani

www.newmuslimacademy.org

www.newmuslimguide.com

www.zadgroup.net

Ascultă Coran

www.quran.islamhouse.com

www.mp3quran.net

www.listenandrecord.com

wwwgodwords.net

www.qurantranslations.net

www.quraan.us

www.tvquran.com

Cuprins

Introducere

Cine este Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

Descrierea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Caracteristicile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Câteva dintre manierele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu cei din jurul său

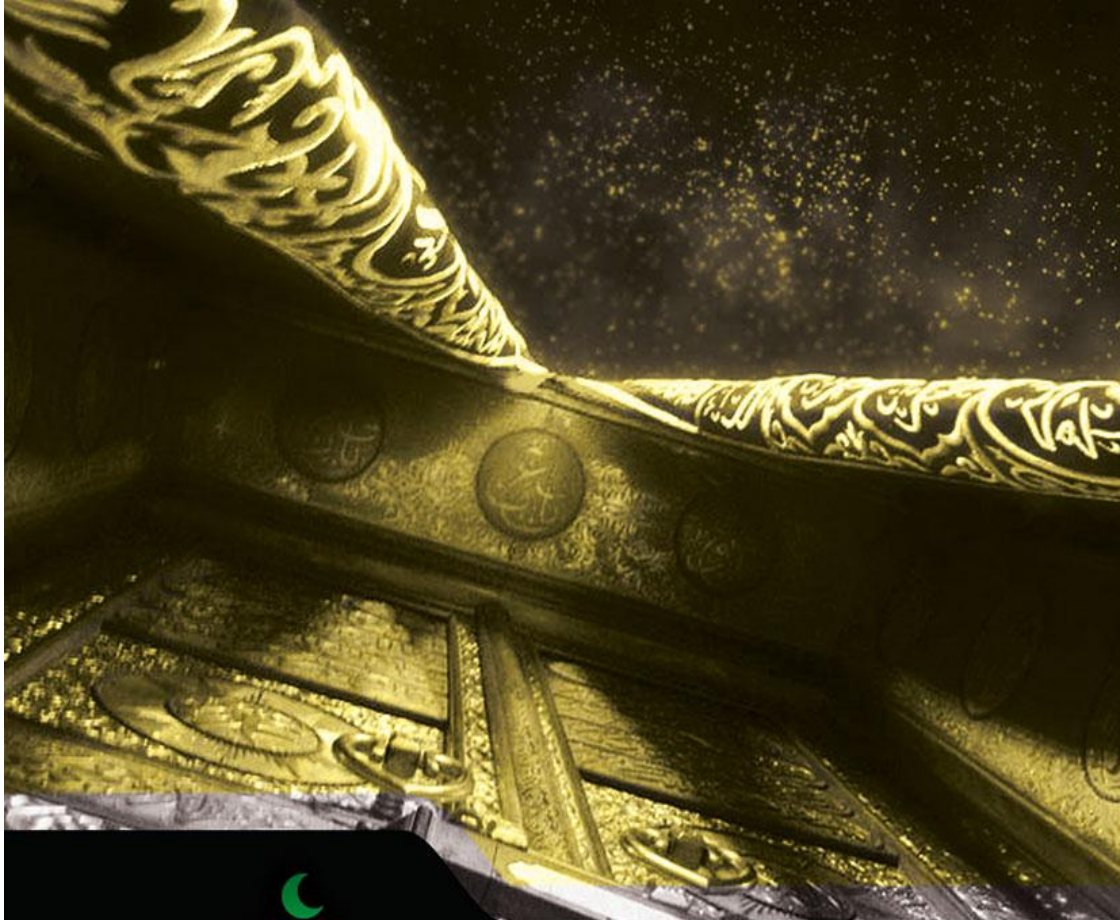
Mărturiile nepărtinitoare ale unor cunoscuți gânditori cu privire la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Soțiile Profetului (Allah să fie mulțumit de ele!)

Dovezi din Scripturi care susțin că Mohammed a fost un Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Care sunt cerințele mărturisirii că Mohammed este Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Concluzii

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM